

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

6 februarie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 038/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 038/02 Cauza C-127/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/INKO, Inkasso GmbH [„Trimitere preliminară — Directiva 2008/48/CE — Protecția consumatorilor — Credit pentru consumatori — Articolul 2 alineatul (2) litera (j) — Acorduri de reeșalonare — Amânarea cu titlu gratuit a plății — Articolul 3 litera (f) — Intermediari de credit — Societăți de recuperare a creanțelor care acționează în numele creditorilor”] 2

2017/C 038/03 Cauza C-208/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Stock '94 Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Cooperare integrată — Acordarea unei finanțări și livrări de active circulante necesare pentru producția agricolă — prestație unică și complexă — prestații distincte și independente — prestație accesorie și prestație principală) 3

2017/C 038/04	Cauza C-453/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – procedura penală împotriva A, B (Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 56 — Locul prestării de servicii — Noțiunea „alte drepturi similare” — Transfer de cote de emisie de gaze cu efect de seră) . . .	3
2017/C 038/05	Cauze conexe C-532/15 și C-538/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot – Spania) – Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA/ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi/Urbaser SA (C-538/15) (Trimitere preliminară — Servicii prestate de reprezentanții procesuali — Baremul onorariilor — Instanțe — Imposibilitate de derogare)	4
2017/C 038/06	Cauza C-553/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona (Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Atribuirea contractului fără desfășurarea unei proceduri de cerere de ofertă — Așa numita atribuire „in house” — Condiții — Control analog — Desfășurarea părții celei mai importante a activității — Societate adjudecată cu capital public deținută de mai multe entități teritoriale — Activitate exercitată inclusiv în beneficiul unor entități teritoriale neasociate — Activitate impusă de o autoritate publică neasociată)	5
2017/C 038/07	Cauza C-600/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8539, 8541, 8543, 8548 și 9405 — Lămpi cu diode emițătoare de lumină (LED)]	5
2017/C 038/08	Cauza C-686/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski sud u Velikoj Gorici – Croația) – Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Cadru pentru o politică a Uniunii Europene în domeniul apei — Recuperarea costurilor serviciilor legate de utilizarea apei — Calcularea cuantumului datorat de consumator — Parte variabilă legată de consumul efectiv și parte fixă independentă de acest consum)	6
2017/C 038/09	Cauza C-535/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Specializat Mureș (România) la data de 21 octombrie 2016 – Michael Tibor Bachman/FAER IFN SA	7
2017/C 038/10	Cauza C-550/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, la sediul din Amsterdam (Țările de Jos) la 31 octombrie 2016 – A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie . . .	7
2017/C 038/11	Cauza C-556/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 3 noiembrie 2016 – Lutz GmbH/Hauptzollamt Hannover	8
2017/C 038/12	Cauza C-571/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 noiembrie 2016 – Nikolay Kantarev/Balgarska Narodna Banka	9
2017/C 038/13	Cauza C-583/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel de Versailles (Franța) la 17 noiembrie 2016 – Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA	10
2017/C 038/14	Cauza C-584/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel de Versailles (Franța) la 17 noiembrie 2016 – Green Yellow Hyères Sup SNC/Enedis, SA	11

2017/C 038/15	Cauza C-589/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) la 21 noiembrie 2016 – Mario Alexander Filippi și alții	11
2017/C 038/16	Cauza C-592/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel de Mons (Belgia) la 23 noiembrie 2016 – Cabinet d’Orthopédie Stainier SPRL/État belge	12
2017/C 038/17	Cauza C-612/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 28 noiembrie 2016 – C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs	13
2017/C 038/18	Cauza C-618/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Regatul Unit) la 29 noiembrie 2016 – Rafal Prefeta/Secretary of State for Work and Pensions	14
2017/C 038/19	Cauza C-619/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la 29 noiembrie 2016 – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin	15
2017/C 038/20	Cauza C-620/16: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	15
2017/C 038/21	Cauza C-622/16 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Scuola Elementare Maria Montessori Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia	16
2017/C 038/22	Cauza C-623/16 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia	17
2017/C 038/23	Cauza C-624/16 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-219/13, Ferracci/Comisia	17
2017/C 038/24	Cauza C-638/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 12 decembrie 2016 – X, X/État belge	18
2017/C 038/25	Cauza C-640/16 P: Recurs introdus la 9 decembrie 2016 de Greenpeace Energy eG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2016 în cauza T-382/15, Greenpeace Energy eG/Comisia Europeană	19
2017/C 038/26	Cauza C-659/16: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2016 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	20

Tribunalul

2017/C 038/27	Cauza T-199/04 RENV: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul („Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan — Interesul de a exercita acțiunea — Deschiderea anchetei — Valoare normală construită — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Dreptul de a fi ascultat în cadrul unei audieri — Comparatie între valoarea normală și prețul de export — Rambursarea taxelor la import — Ajustare — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate — Dreptul OMC”)	21
2017/C 038/28	Cauza T-169/08 RENV: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – DEI/Comisia [„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața elenă a furnizării de lignit și piața elenă angro a energiei electrice — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 82 CE — Acordare sau menținere a drepturilor de exploatare a zăcămintelor publice de lignit în favoarea unei întreprinderi publice — Delimitarea piețelor relevante — Existența unei inegalități de șanse — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Abuz de putere — Proporționalitate”]	21

2017/C 038/29	Cauza T-421/09 RENV: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – DEI/Comisia [„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața elenă a furnizării de lignit și piața elenă angro de energie electrică — Decizie de stabilire a măsurilor specifice pentru corectarea efectelor anticoncurențiale ale încălcării articolului 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 82 CE — Articolul 86 alineatul (3) CE — Obligația de motivare — Proportionalitate — Libertate contractuală”]	22
2017/C 038/30	Cauza T-112/13: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Mondelez UK Holdings & Services/EUIPO – Société des produits Nestlé (Forma unei tablete de ciocolată) [„Marcă a Uniunii europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă tridimensională — Forma unei tablete de ciocolată — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]	23
2017/C 038/31	Cauza T-177/13: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – TestBioTech și alții/Comisia („Mediu — Produse modificate genetic — Soia modificată genetic MON 87701 x MON 89788 — Respingere ca neîntemeiată a unei cereri de reexaminare internă a autorizației de introducere pe piață — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)	24
2017/C 038/32	Cauza T-466/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia [„Uniunea vamală — Import de produse derivate din ton originare din El Salvador — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de nerecuperare a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Dreptul la bună administrare în cadrul articolului 872a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Eroare a autorităților competente care nu poate fi detectată în mod rezonabil”]	24
2017/C 038/33	Cauza T-548/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia („Uniunea vamală — Import de produse derivate din ton originare din Ecuador — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de nerecuperare a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Notă de informare adresată importatorilor, publicată în Jurnalul Oficial — Bună-credință — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92”)	25
2017/C 038/34	Cauza T-758/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Infineon Technologies/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Cipuri de memorie pentru carduri inteligente — Decizie prin care se constată încălcarea articolului 101 TFUE — Schimburi de informații comerciale sensibile — Dreptul la apărare — Încălcare prin obiect — Probă — Prescripție — Încălcare unică și continuă — Orientările din 2006 pentru calculul cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor”)	26
2017/C 038/35	Cauza T-762/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Philips și Philips France/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Cipuri de memorie pentru carduri inteligente — Decizie prin care se constată încălcarea articolului 101 TFUE — Schimburi de informații comerciale sensibile — Încălcare prin obiect — Principiul bunei administrări — Obligația de diligență — Probă — Comunicarea privind cooperarea din 2006 — Comunicarea privind tranzacția — Prescripție — Orientările din 2006 pentru calculul cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor”)	26
2017/C 038/36	Cauza T-808/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia [„Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în zone izolate și mai puțin urbanizate din Castilla La Mancha — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Noțiunea de întreprindere — Activitate economică — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Denaturare a concurenței — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Obligația de diligență — Terme rezonabil — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Proportionalitate — Subsidiaritate — Dreptul la la informare”]	27

2017/C 038/37	Cauzele conexe T-37/15 și T-38/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Abertis Telecom Terrestre și Telecom Castilla-La Mancha/Comisia [„Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate din Castilla-La Mancha — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Noțiunea de întreprindere — Activitate economică — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Denaturare a concurenței — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Ajutoare noi”]	28
2017/C 038/38	Cauza T-212/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Aldi/EUIPO – Miquel Alimentació Grup (Gourmet) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Gourmet — Mărcile naționale verbale și figurative anterioare GOURMET și Gourmet — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	28
2017/C 038/39	Cauza T-227/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Redpur/EUIPO – Redwell Manufaktur (Redpur) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Redpur — Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	29
2017/C 038/40	Cauza T-330/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Keil/EUIPO – NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitrato) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală BasenCitrato — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	30
2017/C 038/41	Cauza T-366/15 P: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2016 – Todorova Androva/Consiliul și alții („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2011 — Neînscrisura pe lista funcționarilor promovabili — Respingerea acțiunii în primă instanță — Articolul 45 din statut — Clauza 4 din Acordul-cadru încheiat CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Sarcina probei — Obligația de cercetare judecătorească de către instanța de fond — Excepția de nelegalitate — Regula concordanței între reclamație și acțiunea introdusă în fața instanței Uniunii”)	30
2017/C 038/42	Cauza T-391/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Aldi/EUIPO – Cantina Tollo (ALDIANO) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALDIANO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară ALDI — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	31
2017/C 038/43	Cauza T-529/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Intesa Sanpaolo/EUIPO (START UP INITIATIVE) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative START UP INITIATIVE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	32
2017/C 038/44	Cauzele conexe T-678/15 și T-679/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Novartis/EUIPO (Reprezentarea unei curbe gri și reprezentarea unei curbe verzi) [„Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a unor mărci ale Uniunii Europene figurative reprezentând o curbă gri și reprezentând o curbă verde — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Simplitatea semnului — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	32

2017/C 038/45	Cauza T-716/15: Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Gallardo Blanco/EUIPO – Expasa Agricultura y Ganadería (Reprezentarea unei zăbale de cal în formă de „h”) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative a Uniunii Europene constituite din reprezentarea unei zăbale de cal în formă de «h» — Mărci figurative anterioare ale Uniunii Europene și spaniolă — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	33
2017/C 038/46	Cauza T-826/16 R: Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 16 decembrie 2016 – Casanovas Bernad/Comisia („Măsuri provizorii — Funcție publică — Agenți contractuali — Rezilierea unui contract pe perioadă nedeterminată — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	33
2017/C 038/47	Cauza T-746/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Andreassons Åkeri și alții/Comisia	34
2017/C 038/48	Cauza T-778/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Irlanda/Comisia	35
2017/C 038/49	Cauza T-834/16: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – QC/Consiliul European	36
2017/C 038/50	Cauza T-837/16: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Suedia/Comisia	37
2017/C 038/51	Cauza T-838/16: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – BP/FRA	38
2017/C 038/52	Cauza T-842/16: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – Repower/EUIPO – repowermap (REPOWER)	39
2017/C 038/53	Cauza T-843/16: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – dm-drogerie markt/EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)	40
2017/C 038/54	Cauza T-844/16: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO (Klosterstoff)	41
2017/C 038/55	Cauza T-848/16: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2016 – Deichmann/EUIPO – Vans (V)	41
2017/C 038/56	Cauza T-849/16: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2016 – PGNiG Supply & Trading/Comisia	42
2017/C 038/57	Cauza T-850/16: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – QE/Eurojust	43
2017/C 038/58	Cauza T-854/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Barata/Parlamentul	44
2017/C 038/59	Cauza T-857/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Erdinger Weißbräu Werner Brombach/EUIPO (Forma unui pahar mare)	45
2017/C 038/60	Cauza T-859/16: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – Damm/EUIPO – Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)	46
2017/C 038/61	Cauza T-860/16: Acțiune introdusă la 6 decembrie 2016 – Wirecard/EUIPO (mycard2go)	46
2017/C 038/62	Cauza T-861/16: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – C & J Clark International/Comisia	47
2017/C 038/63	Cauza T-862/16: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	48
2017/C 038/64	Cauza T-863/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Le Pen/Parlamentul	48
2017/C 038/65	Cauza T-869/16: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – Wenger/EUIPO – Swissegear (SWISSGEAR)	50

2017/C 038/66	Cauza T-873/16: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2016 – Groupe Canal+/Comisia	50
2017/C 038/67	Cauza T-878/16: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2016 – Karelia/EUIPO (KARELIA)	52
2017/C 038/68	Cauza T-883/16: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2016 – Republica Polonă/Comisia	52
2017/C 038/69	Cauza T-884/16: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Multiconnect/Comisia	53
2017/C 038/70	Cauza T-885/16: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Mass Response Service/Comisia	54
2017/C 038/71	Cauza T-167/16: Ordonanța Tribunalului din 26 octombrie 2016 – Polonia/Comisia	54
2017/C 038/72	Cauza T-535/16: Ordonanța Tribunalului din 5 decembrie 2016 – McGillivray/Comisia	55

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 038/01)

Ultima publicație

JO C 30, 30.1.2017

Publicații anterioare

JO C 22, 23.1.2017

JO C 14, 16.1.2017

JO C 6, 9.1.2017

JO C 475, 19.12.2016

JO C 462, 12.12.2016

JO C 454, 5.12.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/INKO, Inkasso GmbH

(Cauza C-127/15) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară — Directiva 2008/48/CE — Protecția consumatorilor — Credit pentru consumatori — Articolul 2 alineatul (2) litera (j) — Acorduri de reeșalonare — Amânarea cu titlu gratuit a plății — Articolul 3 litera (f) — Intermediari de credit — Societăți de recuperare a creanțelor care acționează în numele creditorilor”]

(2017/C 038/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: INKO, Inkasso GmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (2) litera (j) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că un acord de reeșalonare a unui credit, care este încheiat, în urma neîndeplinirii obligației de plată de către un consumator, între acesta și creditor prin intermediul unei agenții de recuperare a creanțelor, nu este încheiat „cu titlu gratuit”, în sensul dispoziției respective, atunci când, prin acordul menționat, consumatorul se angajează să ramburseze cuantumul total al acestui credit și să plătească dobânzi sau costuri care nu au fost prevăzute de contractul inițial în temeiul căruia a fost acordat creditul amintit.
- 2) Articolul 3 litera (f) și articolul 7 din Directiva 2008/48 trebuie interpretate în sensul că o agenție de recuperare a creanțelor care încheie, în numele unui creditor, un acord de reeșalonare a unui credit neachitat, însă care nu acționează în calitate de intermediar de credit decât cu titlu auxiliar, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, trebuie să fie considerată ca fiind un „intermediar de credit”, în sensul acestui articol 3 litera (f), și nu este supusă obligației precontractuale de informare a consumatorului, în temeiul articolelor 5 și 6 din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Stock '94 Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-208/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Cooperare integrată — Acordarea unei finanțări și livrări de active circulante necesare pentru producția agricolă — Prestație unică și complexă — Prestații distincte și independente — Prestație accesorie și prestație principală)

(2017/C 038/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretată în sensul că:

- o operațiune de cooperare agricolă integrată care prevede că un operator economic livrează bunuri unui agricultor și îi acordă un împrumut destinat cumpărării acestor bunuri constituie, în sensul acestei directive, o operațiune unică, în care livrarea bunurilor este prestația principală. Baza de impozitare a operațiunii unice respective este constituită atât din prețul bunurilor menționate, cât și din dobânzile plătite pentru împrumuturile acordate agricultorilor;
- faptul că un integrator poate furniza agricultorilor servicii suplimentare sau poate cumpăra producția agricolă a acestora este lipsit de relevanță în ceea ce privește calificarea operațiunii în discuție drept operațiune unică în sensul Directivei 2006/112.

⁽¹⁾ JO C 236, 20.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – procedura penală împotriva A, B

(Cauza C-453/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 56 — Locul prestării de servicii — Noțiunea „alte drepturi similare” — Transfer de cote de emisie de gaze cu efect de seră)

(2017/C 038/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

A, B

Cu participarea: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Dispozitivul

Articolul 56 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că acele „alte drepturi similare” vizate de această dispoziție includ cotele de emisie de gaze cu efect de seră definite la articolul 3 litera (a) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului.

(¹) JO C 363, 3.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot – Spania) – Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA/ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi/Urbaser SA (C-538/15)

(Cauze conexate C-532/15 și C-538/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Servicii prestate de reprezentanții procesuali — Baremul onorariilor — Instanțe — Imposibilitate de derogare)

(2017/C 038/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA C-532/15), Francesc de Bolós Pi (C-538/15)

Pârâte: ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Urbaser SA (C-538/15)

Cu participarea: Consejo General de Procuradores de España (C-532/15)

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care supune onorariile percepute de reprezentanții procesuali unui barem care poate fi modificat numai în limita a 12 % în plus sau în minus și cu privire la care instanțele naționale se limitează la verificarea aplicării stricte, fără a fi în măsură, în circumstanțe excepționale, să deroge de la limitele stabilite de acest barem.
- 2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la cea de a doua și la cea de a treia întrebare în cauza C 532/15, precum și la cea de a treia-a cincea întrebare în cauza C 538/15, adresate de Audiencia Provincial de Zaragoza (Curtea Provincială din Zaragoza, Spania) și, respectiv, de Juzgado de Primera Instancia de Olot (Tribunalul de Primă Instanță din Olot, Spania).

(¹) JO C 429, 21.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona

(Cauza C-553/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Atribuirea contractului fără desfășurarea unei proceduri de cerere de ofertă — Așa numita atribuire „in house” — Condiții — Control analog — Desfășurarea părții celei mai importante a activității — Societate adjudecată cu capital public deținută de mai multe entități teritoriale — Activitate exercitată inclusiv în beneficiul unor entități teritoriale neasociate — Activitate impusă de o autoritate publică neasociată)

(2017/C 038/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Undis Servizi Srl

Pârâtă: Comune di Sulmona

Cu participarea: Cogesa SpA

Dispozitivul

- 1) În cadrul aplicării jurisprudenței Curții privind atribuirile directe ale contractelor de achiziții publice numite „in house”, pentru a determina dacă entitatea adjudecată desfășoară partea cea mai importantă a activității sale pentru autoritatea contractantă, în special entitățile teritoriale care îi sunt asociate și care o controlează, nu trebuie inclusă în această activitate cea pe care o impune acestei entități o autoritate publică, neasociată la entitatea în cauză, în favoarea unor entități teritoriale care nu sunt nici ele asociate ale entității respective și care nu exercită niciun control asupra sa, această din urmă activitate trebuind considerată ca fiind exercitată în beneficiul unor terți.
- 2) Pentru a determina dacă entitatea adjudecată desfășoară partea cea mai importantă a activității sale pentru entitățile teritoriale care îi sunt asociate și care exercită asupra sa, în comun, un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, trebuie să se țină seama de toate circumstanțele speței, printre care se poate număra activitatea desfășurată de entitatea adjudecată în cauză pentru aceleași entități teritoriale înainte ca un astfel de control comun să fi devenit efectiv.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV

(Cauza C-600/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8539, 8541, 8543, 8548 și 9405 — Lămpi cu diode emițătoare de lumină (LED)]

(2017/C 038/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Lemnis Lighting BV

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că mărfuri precum lămpile cu diode emițătoare de lumină în discuție în litigiul principal se clasifică, sub rezerva aprecierii de către instanța de trimitere a ansamblului elementelor de fapt de care dispune, la poziția 8543 din această nomenclatură.

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski sud u Velikoj Gorici – Croația) – Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić

(Cauza C-686/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Cadru pentru o politică a Uniunii Europene în domeniul apei — Recuperarea costurilor serviciilor legate de utilizarea apei — Calcularea cuantumului datorat de consumator — Parte variabilă legată de consumul efectiv și parte fixă independentă de acest consum)

(2017/C 038/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Općinski sud u Velikoj Gorici

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Pârâtă: Željka Klafurić

Dispozitivul

Directiva 2000/60 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că prețul serviciilor de alimentare cu apă facturat consumatorului nu cuprinde doar o parte variabilă calculată în funcție de volumul de apă consumat în mod real de persoana interesată, ci și o parte fixă care nu are legătură cu acest volum.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Specializat Mureș (România) la data de
21 octombrie 2016 – Michael Tibor Bachman/FAER IFN SA**

(Cauza C-535/16)

(2017/C 038/09)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Mureș

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Michael Tibor Bachman

Pârâtă: FAER IFN SA

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (2) din Directiva nr. 93/13/CEE ⁽¹⁾ ce conturează noțiunea de „consumator” trebuie interpretat în sensul că include și acea persoană fizică care, printr-un contract de novațiune, și-a asumat față de un comerciant instituție de credit îndeplinirea unei obligații de rambursare a unor credite inițial acordate unei societăți în scopuri afectate activității acesteia, respectiv pentru investiții în activitatea de transport rutier de mărfuri, fără însă ca persoana fizică să aibă o legătură vădită cu respectiva societate, ci a acționat în această manieră prin prisma legăturilor avute cu persoana care controla societatea beneficiară a creditelor inițiale, în afara activităților profesionale, precum și cu persoanele ce au semnat contracte accesorii față de convențiile de credit inițiale (contracte de fideiusiune, de garanție imobiliară/de ipotecă)?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, la sediul din Amsterdam (Țările de
Jos) la 31 octombrie 2016 – A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Cauza C-550/16)

(2017/C 038/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, la sediul din Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A, S

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebarea preliminară

În cadrul reîntregirii familiei în cazul refugiaților, trebuie să se considere că un „minor neînsoțit” în sensul articolului 2 litera (f) din Directiva 2003/86 ⁽¹⁾ este și un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani, care intră pe teritoriul unui stat membru fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă pentru el prin lege sau prin cutumă și care

— solicită azil,

— împlinește vârsta de 18 ani în timpul procedurii de azil pe teritoriul statului membru,

- primește drept de azil cu efect retroactiv de la data introducerii cererii și
- care solicită ulterior reîntregirea familiei?

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială 19/vol. 6, p. 164).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 3 noiembrie 2016 –
Lutz GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Cauza C-556/16)

(2017/C 038/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lutz GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Hannover

Întrebările preliminare

- 1) (a) Notele explicative ale Nomenclurii combinate a Uniunii Europene ⁽¹⁾, adoptate de Comisia Europeană în legătură cu subpoziția 6212 2000 (JO 2015, C 76, p. 1, 255), trebuie interpretate în sensul că, în cazul unui brâu-chilot, elasticitatea este „limitată în sens orizontal” dacă elasticitatea orizontală este mai mică decât elasticitatea verticală?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1. a):

Pe baza căror criterii obiective se va face această comparație între elasticitatea verticală și elasticitatea orizontală?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1. a):
 - a) Notele explicative ale Nomenclurii combinate a Uniunii Europene, adoptate de Comisia Europeană în legătură cu subpoziția 6212 2000 (JO 2015, C 76, p. 1, 255), trebuie interpretate în sensul că, în cazul unui brâu-chilot, elasticitatea este „limitată în sens orizontal” atunci când elasticitatea orizontală este clar mai mică decât elasticitatea verticală?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2. a):

Pe baza căror criterii obiective se va face această comparație între elasticitatea verticală și elasticitatea orizontală și ce criteriu de evaluare trebuie luat în considerare în acest caz?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2. a):
 - a) Notele explicative la Nomenclura combinată a Uniunii Europene, adoptate de Comisia Europeană în legătură cu subpoziția 6212 2000 (JO 2015, C 76, p. 1, 255), trebuie interpretate în sensul că limitarea elasticității orizontale a brăurilor-chilot nu se definește printr-o comparație între elasticitatea verticală și elasticitatea orizontală, ci are în vedere o limitare absolută a elasticității orizontale?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3. a):

Pe baza căror criterii obiective se va face verifica dacă elasticitatea în sens orizontal este limitată în sensul menționat în întrebarea 3. a)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun; JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 noiembrie
2016 – Nikolay Kantarev/Balgarska Narodna Banka**

(Cauza C-571/16)

(2017/C 038/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna

Părțile din procedura principală

Reclamant: Nikolay Kantarev

Pârâtă: Balgarska Narodna Banka

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (3) TUE și principiile echivalenței și efectivității trebuie interpretate în sensul că permit, în lipsa unei reglementări naționale, stabilirea procedurii și competenței pentru acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale dreptului Uniunii în funcție de autoritatea care a săvârșit încălcarea și de tipul acțiunii/omisiunii prin care s-a săvârșit încălcarea, în cazul în care aplicarea acestor criterii are drept efect judecarea acțiunilor de către instanțe diferite din punct de vedere al competenței materiale – instanțe civile sau de contencios administrativ –, conform unor regulamente de procedură diferite, Codul de procedură civilă (Grazhdansko-protsesualen kodeks, denumit în continuare „GPK”) și Codul de procedură administrativă (Administrativnoprotsesualen kodeks, denumit în continuare „APK”), care prevăd plata unor taxe diferite – proporționale sau simple –, precum și dovedirea îndeplinirii unor condiții diferite, inclusiv existența culpei?
- 2) Articolul 4 alineatul (3) TUE și cerințele stabilite de Curtea de Justiție în Hotărârea Frankovich trebuie interpretate în sensul că se opun ca acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale dreptului Uniunii să [poată] fi judecate potrivit unei proceduri precum cea prevăzută la articolele 45 și 49 din Legea privind obligațiile și contractele (Zakon za zadalzhniata i dogovorite, denumită în continuare „ZZD”), care prevede plata unei taxe proporționale și dovedirea culpei, și potrivit unei proceduri precum cea prevăzută la articolul 1 din Legea privind răspunderea statului și a comunelor pentru prejudicii (Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi, denumită în continuare „ZODOV”), care, deși prevede răspunderea obiectivă și cuprinde norme speciale care au drept obiectiv facilitarea accesului la justiție, se aplică doar prejudiciilor rezultate din acte nelegale anulate și din acțiuni/omisiuni nelegale ale organelor administrative și nu include încălcări ale dreptului Uniunii de către alte organe ale statului prin acțiuni/omisiuni neanulate în procedura corespunzătoare?
- 3) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că permit o abordare legislativă precum cea de la articolul 36 alineatul 3 din Legea privind instituțiile de credit (Zakon za kreditnite institutsii, denumită în continuare „ZKI”) și de la articolul 23 alineatul 5 din Legea privind garantarea depozitelor (Zakon za garantirane na vlogovete v bankite, denumită în continuare „ZGVB”), potrivit căreia „premisele că instituția de credit în cauză pare să nu fie capabilă, pentru moment și din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și să nu aibă, pe termen scurt, nici o perspectivă de a putea să o facă” este echivalentă cu stabilirea incapacității de plată a instituției și revocarea autorizației acesteia, iar sistemul de garantare a depozitelor trebuie să intervină din momentul revocării licenței bancare?
- 4) Articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/19 trebuie interpretat în sensul că, pentru calificarea unui depozit drept „indisponibil”, indisponibilitatea acestuia trebuie constatată în mod expres de „autoritățile competente” după aprecierea realizată conform subpunctului (i) al acestei dispoziții sau permite ca, în cazul unei lacune în legislația națională, aprecierea și voința „autorității competente” să poată fi deduse din interpretarea altor acte ale acestei autorități, în speță, de exemplu, a Deciziei nr. 73 din 20 iunie 2014 a upravitelen savet (Consiliul de administrație) al BNB, prin care „KTB” AD a fost pusă sub supraveghere specială, sau se prezumă din împrejurări precum cele din procedura principală?

- 5) În împrejurări precum cele din procedura principală, în care prin Decizia nr. 73 a Consiliului de administrație al BNB din 20 iunie 2014 au fost stopate toate plățile și tranzacțiile, iar în perioada 20 iunie 2014-6 noiembrie 2014 deponenții nu au putut depune cereri de plată și nu au avut acces la depozitele lor, se poate considera că toate depozitele garantate la vedere (de care se poate dispune fără o notificare prealabilă și care trebuie plătite imediat la cerere) au devenit indisponibile în sensul articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) din Directiva 94/19, sau condiția că un depozit „datorat și exigibil care nu a fost plătit de către o instituție de credit” impune ca deponenții să fi solicitat instituției de credit să facă plata (prin cerere, ordin), fără ca aceasta să fi fost efectuată?
- 6) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i), articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 și considerentul (8) al Directivei 2009/14⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că puterea de apreciere a „autorităților competente” în ceea ce privește analiza efectuată conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) este în orice caz restricționată prin termenul prevăzut de a doua teză a subpunctului (i) sau în sensul că, în scopurile supravegherii speciale, precum cea prevăzută de articolul 115 din ZKI, aceste articole permit ca depozitele să rămână indisponibile pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea prevăzută de directivă?
- 7) Articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19 au efect direct și conferă titularilor depozitelor la o bancă care este afiliată la un sistem de garantare a depozitelor, în plus față de dreptul lor la despăgubire reglementat prin acest sistem, până la concurența sumei prevăzute de articolul 7 alineatul (1) din Directiva 94/19, și dreptul de a solicita stabilirea răspunderii statului pentru încălcarea dreptului Uniunii, prin chemarea în judecată a autorității obligate să constate indisponibilitatea depozitelor pentru plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit din cauza plății cu întârziere a depozitului, dacă decizia conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) a fost luată după trecerea perioadei de cinci zile stabilite de directivă, iar această întârziere este datorată efectului unei măsuri de reorganizare menite să protejeze banca împotriva incapacității de plată și care a fost dispusă de această autoritate, sau permit, în împrejurări precum cele din procedura principală, o reglementare națională precum cea prevăzută de articolul 79 alineatul 8 din ZKI, potrivit căreia, BNB, organele acesteia și persoanele împuternicite din aceasta răspund pentru prejudiciile cauzate în exercitarea sarcinilor de supraveghere doar dacă acestea au fost cauzate cu intenție?
- 8) O încălcare a dreptului Uniunii, care constă în faptul că „autoritatea competentă” nu a adoptat o decizie conform articolului 1 punctul 3 subpunctul (i) din Directiva 94/19, reprezintă și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții o „încălcare suficient de gravă”, care poate antrena răspunderea unui stat membru pentru prejudicii, printr-o acțiune împotriva autorității de supraveghere și sunt relevante în acest sens următoarele împrejurări: a) Fondul za garantirane na vlogovete v bankite (Fondul pentru garantarea depozitelor bancare, denumit în continuare „FGVB”) nu a dispus de mijloace suficiente pentru a acoperi toate depozitele garantate; b) în perioada în care au fost stopate plățile instituția de creditare a fost pusă sub supraveghere specială pentru protejarea acesteia împotriva incapacității de plată; c) depozitul reclamantului a fost plătit după ce BNB a constatat ineficacitatea măsurilor de redresare; [d)] s-a plătit depozitul reclamantului plus venitul din dobânzi, inclusiv pentru perioada 20 iunie 2014-6 noiembrie 2014?

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO 1994, L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163).

⁽²⁾ Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO 2009, L 68, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Versailles (Franța) la 17 noiembrie 2016 –
Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA**

(Cauza C-583/16)

(2017/C 038/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Pârâtă: Enedis, SA

Întrebările preliminare

1. Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că mecanismul obligației de achiziționare de energie electrică produsă de instalațiile care utilizează energie radiantă solară la un preț superior celui al pieței și a cărui finanțare este suportată de consumatorii finali de energie electrică, astfel cum acest mecanism rezultă din ordinele ministeriale din 10 iulie 2006 (JORF nr. 171 din 26 iulie 2006, p. 11133) și din 12 ianuarie 2010 (JORF nr. 0011 din 14 ianuarie 2010, p. 727) de stabilire a condițiilor de achiziționare a acestei energii electrice, coroborate cu Legea nr. 2000-108 din 10 februarie 2000 privind modernizarea și dezvoltarea serviciului public al energiei electrice, cu Decretul nr. 2000-1196 din 6 decembrie 2000 și cu Decretul nr. 2001-410 din 10 mai 2001, constituie un ajutor de stat?
2. Și, în caz afirmativ, articolul 108 alineatul (3) TFUE trebuie interpretat în sensul că lipsa de notificare prealabilă către Comisia Europeană a acestui mecanism afectează validitatea ordinelor menționate mai sus care implică punerea în aplicare a măsurii de ajutor în litigiu?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Versailles (Franța) la 17 noiembrie 2016 –
Green Yellow Hyères Sup SNC/Enedis, SA****(Cauza C-584/16)**

(2017/C 038/14)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Cour d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Green Yellow Hyères Sup SNC

Pârâtă: Enedis, SA

Întrebările preliminare

1. Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că mecanismul obligației de achiziționare de energie electrică produsă de instalațiile care utilizează energie radiantă solară la un preț superior celui al pieței și a cărui finanțare este suportată de consumatorii finali de energie electrică, astfel cum acest mecanism rezultă din ordinele ministeriale din 10 iulie 2006 (JORF nr. 171 din 26 iulie 2006, p. 11133) și din 12 ianuarie 2010 (JORF nr. 0011 din 14 ianuarie 2010, p. 727) de stabilire a condițiilor de achiziționare a acestei energii electrice, coroborate cu Legea nr. 2000-108 din 10 februarie 2000 privind modernizarea și dezvoltarea serviciului public al energiei electrice, cu Decretul nr. 2000-1196 din 6 decembrie 2000 și cu Decretul nr. 2001-410 din 10 mai 2001, constituie un ajutor de stat?
2. Și, în caz afirmativ, articolul 108 alineatul (3) TFUE trebuie interpretat în sensul că lipsa de notificare prealabilă către Comisia Europeană a acestui mecanism afectează validitatea ordinelor menționate mai sus care implică punerea în aplicare a măsurii de ajutor în litigiu?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) la
21 noiembrie 2016 – Mario Alexander Filippi și alții****(Cauza C-589/16)**

(2017/C 038/15)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Autoritățile pârâte: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Întrebarea preliminară

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) coroborat cu articolul 56 și următoarele TFUE trebuie interpretat în sensul că, în cauzele în care se impune o examinare a coerenței, aceste dispoziții de drept al Uniunii se opun unor reglementări naționale [precum articolul 86a alineatul 4 din Legea privind Curtea Constituțională (denumită în continuare „VfGG”), articolul 38a alineatul 4 din Legea privind contenciosul administrativ (denumită în continuare „VwGG”), articolul 87 alineatul 2 din VfGG sau articolul 63 alineatul 1 din VwGG], care – fiind parte a unui sistem global care determină în practică instanțele supreme să nu efectueze o examinare autonomă a faptelor și o apreciere proprie a probelor și să se limiteze, în situația în care sunt sesizate cu numeroase cauze care ridică în mod concret un aspect de drept similar, să se pronunțe pe fond doar într-una din aceste cauze și să respingă în acest temei *a limine* toate celelalte sesizări – admit sau nu exclud în mod ferm ca hotărârile judecătorești [în sensul articolului 6 alineatul 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „Convenția EDO”) sau al articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], în special atunci când acestea au fost pronunțate cu privire la materii esențiale ale dreptului Uniunii, precum accesul pe piață sau deschiderea pieței, să poată fi eliminate ulterior prin hotărâri ale unor instanțe superioare ierarhic, care, la rândul lor, nu corespund condițiilor impuse la articolul 6 alineatul 1 din Convenția EDO sau la articolul 47 din cartă, fără să fi adresat anterior o cerere de decizie preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 23 noiembrie 2016 –
Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL/État belge**

(Cauza C-592/16)

(2017/C 038/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

Este compatibil cu normele de întocmire a bilanțului prevăzute de A patra directivă a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (Directiva 78/660/CEE, JO L 222, 14 august 1978, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 21), norme potrivit cărora:

- conturile anuale trebuie să ofere o imagine fidelă a patrimoniului, a situației financiare, precum și a rezultatelor societății [articolul 2 alineatul (3) din directivă];
- provizioanele pentru riscuri și cheltuieli sunt destinate acoperirii pierderilor sau datoriilor a căror natură este clar definită și care, la data închiderii bilanțului, sunt fie probabile, fie sigure, dar în privința cărora nu sunt determinate valoarea sau data la care urmează să survină [articolul 20 alineatul (1) din directivă];
- evaluarea trebuie efectuată cu respectarea principiului prudenței, în special:
 - pot fi incluse doar beneficiile realizate la data închiderii bilanțului;

- trebuie să se țină cont de toate riscurile previzibile și pierderile potențiale apărute în cursul exercițiului financiar în cauză sau în cursul exercițiului anterior, chiar dacă astfel de riscuri sau pierderi devin evidente între data închiderii bilanțului și data întocmirii acestuia [articolul 31 alineatul (1) litera (c) punctele (aa) și (bb) din directivă];
- trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului la care se raportează conturile, indiferent de data încasării sau a plății veniturilor sau a cheltuielilor în cauză [articolul 31 alineatul (1) litera (d) din directivă];
- elementele posturilor de activ și de pasiv trebuie evaluate separat [articolul 31 alineatul (1) litera (e) din directivă],

faptul ca o societate emitentă a unei opțiuni pe acțiune să poată contabiliza ca venit prețul cesiunii opțiunii respective în cursul exercițiului contabil în care se ridică opțiunea respectivă sau la expirarea duratei de valabilitate a acesteia pentru a ține seama de riscul pe care și l asumă emitentul opțiunii în urma angajamentului asumat, [iar nu] în cursul exercițiului în care se realizează opțiunea și prețul acesteia este dobândit în mod definitiv, riscul asumat de emitentul opțiunii fiind evaluat separat prin contabilizarea unui provizion?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
28 noiembrie 2016 – C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue &
Customs**

(Cauza C-612/16)

(2017/C 038/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C & J Clark International Ltd

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Se aplică un regim de prescripție perceperii taxei antidumping instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1395 ⁽¹⁾ al Comisiei din 18 august 2016 și de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1647 ⁽²⁾ al Comisiei din 13 septembrie 2016 (denumite împreună „regulamentele în litigiu”), și, în caz afirmativ, în temeiul cărei prevederi legale?
- 2) Regulamentele în litigiu sunt lipsite de validitate deoarece le lipsește un temei juridic valabil, încălcându-se astfel articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE?
- 3) Regulamentele în litigiu sunt lipsite de validitate deoarece încalcă articolul 266 TFUE prin neluarea măsurilor necesare pentru executarea Hotărârii Curții de Justiție din 4 februarie 2016, C&J Clark International și Puma (cauzele conexe C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74)?
- 4) Regulamentele în litigiu sunt lipsite de validitate deoarece încalcă articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 ⁽³⁾ sau principiul securității juridice (neretroactivității) prin instituirea unei taxe antidumping instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam în perioada aplicării Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 ⁽⁴⁾ al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1294/2009 ⁽⁵⁾ al Consiliului?

- 5) Regulamentele în litigiu sunt lipsite de validitate deoarece încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) 2016/1036 prin reinstituirea unei taxe antidumping fără o nouă evaluare a interesului Uniunii?

- ⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Koton Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016, L 225, p. 52).
- ⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016, L 245, p. 16).
- ⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).
- ⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Regatul Unit) la 29 noiembrie 2016 –
Rafal Prefeta/Secretary of State for Work and Pensions**

(Cauza C-618/16)

(2017/C 038/18)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Rafal Prefeta

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

- 1) Anexa XII la Tratatul de aderare permitea statelor membre să excludă resortisanții polonezi de la beneficiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul privind lucrătorii ⁽¹⁾ și la articolul 7 alineatul (3) din Directiva privind cetățenia ⁽²⁾ în cazul în care lucrătorul, deși se conformase cu întârziere obligației privind înregistrarea raportului său de muncă, prevăzută în dreptul național, nu lucrase încă pe o perioadă neîntreruptă de 12 luni ca lucrător înregistrat?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, un lucrător polonez poate, în circumstanțele prevăzute la întrebarea precedentă, să invoce dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din Directiva privind cetățenia cu privire la menținerea statutului de lucrător?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011 L 141, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004 L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania)
la 29 noiembrie 2016 – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin**

(Cauza C-619/16)

(2017/C 038/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sebastian W. Kreuziger

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora, la încetarea raportului de muncă, nu ia naștere dreptul la o indemnizație financiară, atunci când lucrătorul nu a introdus nicio cerere de acordare a concediului anual plătit, în pofida posibilității de a introduce o astfel de cerere?
- 2) Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții sau practici naționale, potrivit cărora recunoașterea dreptului unui lucrător la o indemnizație financiară la încetarea raporturilor de muncă presupune ca lucrătorul să nu fi putut să își exercite dreptul la concediu anual plătit înainte de încetarea raportului de muncă, din motive independente de voința sa?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-620/16)

(2017/C 038/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania a încălcat dispozițiile Deciziei 2014/699/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 4 alineatul (3) TUE prin faptul că a votat, în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF împotriva poziției adoptate în decizia menționată și și-a manifestat în mod public dezacordul atât cu privire la acea poziție, cât și în legătură cu modul de exercitare a dreptului de vot de către Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în decizia respectivă;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele argumente:

Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), în care este membră și Uniunea Europeană, pe lângă cele 26 de state membre, administrează Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF).

În cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF s-au adoptat anumite amendamente la convenție și la apendicele acesteia. În Decizia 2014/699/UE, Consiliul a exprimat poziția Uniunii Europene cu privire la unele dintre aceste aspecte.

În cadrul sesiunii, Germania s-a pronunțat în două rânduri împotriva poziției adoptate în decizie, și-a exprimat în mod public dezacordul cu privire la această poziție, iar într-un anumit caz, și în legătură cu modul de exercitare a dreptului de vot de către Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în decizia respectivă.

Reclamanta consideră că acest comportament este incompatibil cu decizia 2014/699/UE menționată, precum și cu articolul 4 alineatul (3) TUE.

(¹) Decizia 2014/699/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF în legătură cu anumite amendamente la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) și la apendicele acesteia (JO L 293, p. 26).

**Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Scuola Elementare Maria Montessori Srl împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-220/13, Scuola Elementare
Maria Montessori/Comisia**

(Cauza C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (reprezentanți: E. Gambaro, F. Mazzocchi, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Italiană

Concluziile recurenteii

- Anularea hotărârii prin care s-a respins acțiunea introdusă de Scuola Elementare Maria Montessori și, în consecință, anularea Deciziei 2013/284/UE a Comisiei (¹) în măsura în care prin aceasta s-a reținut că nu se impunea dispunerea recuperării ajutorului acordat sub forma scutirii ICI, precum și în măsura în care s-a considerat că măsurile privind scutirea IMU nu fac parte din domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE;
- în orice caz, anularea hotărârii în măsura în care vizează motivele cererii de recurs pe care Curtea le va considera întemeiate și admisibile;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

- 1) Prin intermediul primului motiv, care cuprinde patru părți, Scuola Elementare Maria Montessori invocă încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE, a articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 (²) și a obligației de cooperare loială prevăzută la articolul 4 alineatul (3) TFUE, precum și interpretarea eronată a noțiunii de imposibilitate absolută, calificarea juridică eronată a faptelor, denaturarea anumitor probe și caracterul contradictoriu al motivării, întrucât Tribunalul a reținut că Comisia nu a săvârșit o eroare atunci când nu a dispus ca Republica Italiană să recupereze sumele reprezentând scutirile fiscale de care au beneficiat entitățile necomerciale cu scopuri specifice în sensul reglementării ICI, pe care Comisia le-a considerat nelegitime și incompatibile cu piața internă.

- 2) Prin intermediul celui de al doilea motiv, Scuola Elementare Maria Montessori invocă încălcarea și aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Tribunalul a stabilit că scutirea IMU, care a urmat reglementării ICI începând cu anul 2012, nu intră în domeniul de aplicare al ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 19 decembrie 2012 privind ajutorul de stat SA.20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Schemă privind scutirea de la plata impozitului municipal pe bunuri imobile, acordată în cazul bunurilor imobile folosite de către entități necomerciale în scopuri specifice aplicată de Italia (JO 2013, L 166, p. 24).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 8/vol. 1, p. 41).

**Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/
Comisia**

(Cauza C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat, agenți)

Celelalte părți din procedură: Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Republica Italiană

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate în măsura în care declară acțiunea în primă instanță admisibilă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE;
- Declararea acțiunii în primă instanță inadmisibilă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf a doua și ultima teză TFUE și, prin urmare, respingerea acesteia în întregime.
- Obligarea Scuola Elementare Montessori la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie atât în procedura desfășurată în fața Tribunalului, cât și în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Printr-un unic motiv de recurs, care cuprinde trei aspecte, Comisia denunță interpretarea și aplicarea eronată a articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE întrucât Tribunalul a considerat admisibilă acțiunea reclamantei pe baza acestei dispoziții. În special, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a reținut că actul atacat trebuia considerat drept act normativ care o privește direct pe reclamantă și care nu presupune măsuri de executare față de reclamanta menționată.

**Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) din 15 septembrie 2016 în cauza T-219/13, Ferracci/Comisia**

(Cauza C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Stancanelli, D. Grespan și F. Tomat, agenți)

Celelalte părți din procedură: Pietro Ferracci, Republica Italiană

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate în măsura în care declară acțiunea în primă instanță admisibilă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE;
- Declararea acțiunii în primă instanță inadmisibilă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf a doua și ultima teză TFUE și, prin urmare, respingerea acesteia în întregime.
- Obligarea domnului Ferracci la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie atât în procedura desfășurată în fața Tribunalului, cât și în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Printr-un unic motiv de recurs, care cuprinde trei aspecte, Comisia denunță interpretarea și aplicarea eronată a articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE întrucât Tribunalul a considerat admisibilă acțiunea reclamantului pe baza acestei dispoziții. În special, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a reținut că actul atacat trebuia considerat drept act normativ care îl privește direct pe reclamant și care nu presupune măsuri de executare față de reclamantul menționat.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la
12 decembrie 2016 – X, X/État belge**

(Cauza C-638/16)

(2017/C 038/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil du Contentieux des Étrangers

Părțile din procedura principală

Reclamanți: X, X

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) „Obligațiile internaționale” prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 810/2009 din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize ⁽¹⁾ se referă la toate drepturile garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, printre care, în special, cele garantate de articolele 4 și 18, și acoperă de asemenea obligațiile de care sunt ținute statele membre în raport cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 33 din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților?
- 2) A. Ținând seama de răspunsul dat la prima întrebare, articolul 25 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 810/2009 din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva marjei de apreciere de care dispune în privința circumstanțelor cauzei, statul membru sesizat cu o cerere de viză cu valabilitate teritorială limitată este obligat să elibereze viza solicitată atunci când este dovedită existența unui risc de încălcare a articolului 4 și/sau a articolului 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii sau a unei alte obligații internaționale de care este ținut?

B. Existența unor legături între solicitant și statul membru sesizat cu cererea de viză (de exemplu, legături de familie, familii adoptive, garanți și sponsori etc.) are o incidență asupra răspunsului la această întrebare?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, p. 1).

**Recurs introdus la 9 decembrie 2016 de Greenpeace Energy eG împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a cincea) din 26 septembrie 2016 în cauza T-382/15, Greenpeace Energy eG/Comisia
Europeană**

(Cauza C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Greenpeace Energy eG (reprezentanți: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 26 septembrie 2016 în cauza T-382/15, Greenpeace Energy eG, în măsura în care o privește pe recurentă;
- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare;
- obligarea celeilalte părți din procedură la plata, în totalitate, a cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de avocat și de transport.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă cinci motive de recurs.

1. Tribunalul ar fi considerat în mod evident că articolul 263 alineatul (4) al treilea paragraf TFUE impune ca actul normativ care poate fi atacat în temeiul acestui articol să fie de aplicabilitate generală. Această apreciere ar fi eronată din punct de vedere juridic, deoarece contravine însă atât modului de redactare al articolului, cât și genezei acestuia, și, în special, voinței legiuitorului.
2. Tribunalul ar fi plecat de la premisa că, în ceea ce privește condiția afectării directe în cazul actelor juridice care nu cuprind măsuri de executare, trebuie analizate separat cele două criterii distincte. Această situație nu se regăsește însă în speță deoarece, pe de o parte, nu este necesară nicio măsură de executare din partea Regatului Unit sau a Comisiei Europene, în sensul acestei dispoziții, și, pe de altă parte, acordarea ajutorului produce efecte imediate pe piață, în sensul că recurenta resimte imediat efectele concurenței.
3. Tribunalul ar reproșa recurenteii că nu ar fi stabilit în mod suficient afectarea sa directă și individuală. Prin aceasta, Tribunalul ar fi nesocotit informațiile prezentate sau, cel puțin, le-ar fi analizat insuficient.
4. Tribunalul ar fi considerat că existența unei individualizări, în sensul articolului 263 alineatul (4) al treilea paragraf TFUE și în lumina jurisprudenței Plaumann, trebuie să fie respinsă din moment ce există și alte întreprinderi care sunt afectate, precum recurenta, de efectele concurențiale ale ajutorului. Potrivit jurisprudenței, în special a Hotărârii Codorniu (C-309/89), aceasta interpretare pare însă eronată din punct de vedere juridic și, în plus, restrictivă. Pe de altă parte, recurenta face trimitere la susținerile de fapt din cererea sa introductivă, care evidențiază o individualizare suficientă, care nu a fost luată în considerare de Tribunalul sau nu a fost luată în considerare în mod suficient.
5. Tribunalul ar fi plecat de la premisa că protecția jurisdicțională efectivă împotriva unei decizii a Comisiei care autorizează un ajutor de stat poate fi asigurată de instanțele naționale. Aceasta ar însemna că, prin obligarea statelor membre să instituie un sistem de căi de atac necesare în acest sens [articolul 19 alineatul (1) paragraful al doilea TFUE], legiuitorul Uniunii ar fi urmărit să încredințeze instanțelor din statele membre sarcina de a controla actele individuale ale instituțiilor Uniunii, precum cele ale Comisiei Europene. Această poziție nu poate fi reținută și este, prin urmare, eronată din punct de vedere juridic, atât din perspectiva jurisprudenței Curții privind actele Uniunii și al sistemului actual al căilor de atac, cât și, în special, din perspectiva repartizării competențelor între instanțele naționale și Comisia Europeană în dreptul ajutoarelor de stat.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2016 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-659/16)**

(2017/C 038/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile*Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, E. Paasivirta și Ch. Hermes, agenți)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile reclamantei**

- Anularea în parte a deciziei Consiliului din 10 octombrie 2016, adoptată prin Nota punct „I/A” privind stabilirea poziției Uniunii pentru cea de a 35-a reuniune anuală a Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) (Hobart, Australia, din 17-28 octombrie 2016), în ceea ce privește crearea a trei arii marine protejate și crearea unor zone speciale destinate studiului (Documentele 12523/16 și 12445/16);
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia solicită Curții anularea deciziei Consiliului din 10 octombrie 2016 în măsura în care Consiliul a impus ca propunerile adresate Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica în ceea ce privește crearea a trei arii marine protejate în Marea Weddell, în Marea Ross și în Antarctica de Est, precum și a unui sistem de zone speciale destinate studiului să fie prezentate sau susținute în numele Uniunii și a statelor sale membre, în loc de a fi prezentate sau susținute numai în numele Uniunii.

Comisia susține că, prin faptul că a considerat că competența în materie ar fi partajată și a apreciat că, în consecință, documentul de dezbatere ar trebui să fie decis prin consens și să fie prezentat în numele Uniunii și a statelor sale membre, decizia atacată este nelegală, în măsura în care împiedică astfel Comisia să prezinte acest document numai în numele Uniunii cu încălcarea competenței exclusive a Uniunii în materie (și a prerogativelor Comisiei privind reprezentarea Uniunii).

Comisia invocă două motive de drept în susținerea acțiunii în anularea deciziei atacate.

În primul rând, Comisia susține că prin adoptarea actului atacat Consiliul a încălcat competența exclusivă a Uniunii în materia conservării resurselor biologice ale mării, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (d) TFUE (primul motiv de drept). *Primo*, Comisia apreciază că Consiliul nu a respectat contextul juridic al măsurii vizate prin actul atacat, atât în cadrul Convenției privind conservarea faunei și florei marine din Antarctica, cât și în cadrul Uniunii. *Secundo*, Comisia consideră că Consiliul nu a respectat scopul și conținutul acestei măsuri.

În al doilea rând (în subsidiar), Comisia susține că și în cazul în care măsura nu ar trebui să fie considerată drept o măsură de conservare a resurselor biologice ale mării în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (d) TFUE, prin adoptarea actului atacat, Consiliul a încălcat în orice caz competența exclusivă a Uniunii în măsura în care Uniunea are o competență externă exclusivă în materie întrucât măsura avută în vedere este susceptibilă să aducă atingere normelor Uniunii sau să modifice domeniul de aplicare a acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) TFUE (al doilea motiv de drept). *Primo*, Comisia apreciază că Consiliul nu a ținut seama de faptul că măsura avută în vedere este susceptibilă să aducă atingere sau să modifice două regulamente de drept derivat [Regulamentele (CE) nr. 600/2004 și (CE) nr. 601/2004]. *Secundo*, Comisia consideră că Consiliul nu a luat în considerare afectarea sau modificarea poziției cadru a Uniunii din iunie 2014.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul

(Cauza T-199/04 RENV) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan — Interesul de a exercita acțiunea — Deschiderea anchetei — Valoare normală construită — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Dreptul de a fi ascultat în cadrul unei audieri — Comparație între valoarea normală și prețul de export — Rambursarea taxelor la import — Ajustare — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate — Dreptul OMC”)

(2017/C 038/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karachi, Pakistan) (reprezentați: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: J.-P. Hix, agent, asistat de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentați: J.-F. Brakeland și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Regulamentului (CE) nr. 397/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO 2004, L 66, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gul Ahmed Textile Mills Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – DEI/Comisia

(Cauza T-169/08 RENV) ⁽¹⁾

[„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața elenă a furnizării de lignit și piața elenă angro a energiei electrice — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 82 CE — Acordare sau menținere a drepturilor de exploatare a zăcămintelor publice de lignit în favoarea unei întreprinderi publice — Delimitarea piețelor relevante — Existența unei inegalități de șanse — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Abuz de putere — Proporționalitate”]

(2017/C 038/28)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atena, Grecia) (reprezentant: P. Anestis, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, agent, asistat de A. Oikonomou, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtei: Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), fostă Energeiaki Thessalonikis AE (Marousi, Grecia) și Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA) (Kifisia, Grecia) (reprezentanți: P. Skouris și E. Trova, avocați) și Mytilinaios AE (Atena), Protergia AE (Atena) și Alouminion tis Ellados VEAE, fostă Alouminion AE (Atena) (reprezentanți: N. Korogiannakis, I. Zarzoura, D. Diakopoulos și E. Chrisafis, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2008) 824 final a Comisiei din 5 martie 2008 privind acordarea sau menținerea de către Republica Elenă a drepturilor pentru extragerea de lignit în favoarea DEI.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) este obligată să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, de Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), de Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA), de Mytilinaios AE, de Protergia AE și de Alouminion tis Ellados VEAE.
- 3) Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – DEI/Comisia

(Cauza T-421/09 RENV) ⁽¹⁾

„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața elenă a furnizării de lignit și piața elenă angro de energie electrică — Decizie de stabilire a măsurilor specifice pentru corectarea efectelor anticoncurențiale ale încălcării articolului 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 82 CE — Articolul 86 alineatul (3) CE — Obligația de motivare — Proporționalitate — Libertate contractuală”

(2017/C 038/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atena, Grecia) (reprezentant: P. Anestis, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, agent, asistat de A. Oikonomou, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2009) 6244 final a Comisiei din 4 august 2009 de stabilire a măsurilor specifice pentru corectarea efectelor anticoncurențiale ale încălcării constatate în Decizia Comisiei din 5 martie 2008 privind acordarea sau menținerea în vigoare de către Republica Elenă a drepturilor de extracție a lignitului acordate DEI.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Mondelez UK Holdings & Services/EUIPO – Société des produits Nestlé (Forma unei tablete de ciocolată)

(Cauza T-112/13) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă tridimensională — Forma unei tablete de ciocolată — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 038/30)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamantă: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, fostă Cadbury Holdings Ltd (Uxbridge, Regatul Unit) (reprezentanți: T. Mitcheson, QC, P. Walsh, J. Blum, S. Dunstan, solicitors și D. Byrne, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția) (reprezentanți: inițial G. Vos, M. Bakker și J. van den Berg, avocați, ulterior G. Vos, S. Malynicz, QC, T. Scourfield și T. Reid, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 decembrie 2012 (cauza R 513/2011-2) privind o procedură de declarare a nulității între Cadbury Holdings și Société des produits Nestlé

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 decembrie 2012 (cauza R 513/2011-2).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Mondelez UK Holdings & Services Ltd.
- 3) Société des produits Nestlé SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – TestBioTech și alții/Comisia(Cauza T-177/13) ⁽¹⁾

**(„Mediu — Produse modificate genetic — Soia modificată genetic MON 87701 x MON 89788 —
Respingere ca neîntemeiată a unei cereri de reexaminare internă a autorizației de introducere pe piață —
Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)**

(2017/C 038/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: TestBioTech eV (München, Germania), European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Braunschweig, Germania), Sambucus eV (Vahlde, Germania) (reprezentanți: K. Smith, QC și J. Stevenson, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Cattabriga și P. Oliver, ulterior C. Cattabriga și L. Flynn și în sfârșit C. Cattabriga, L. Flynn și C. Valero, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial E. Jenkinson și L. Christie, ulterior L. Christie, în sfârșit S. Brandon, agenți, asistați de J. Holmes, barrister), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentanți: D. Detken și S. Gabbi, agenți) și Monsanto Europe (Anvers, Belgia) și Monsanto Company (Wilmington, Statele Unite) (reprezentant: M. Pittie, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 8 ianuarie 2013 privind reexaminarea internă a Deciziei de punere în aplicare nr. 2012/347/UE a Comisiei din 28 iunie 2012 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2012, L 171, p. 13).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV și Sambucus eV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), precum și Monsanto Europe și Monsanto Company suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 22.6.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia(Cauza T-466/14) ⁽¹⁾

[„Uniunea vamală — Import de produse derivate din ton originare din El Salvador — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de nerecuperare a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Dreptul la bună administrare în cadrul articolului 872a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Eroare a autorităților competente care nu poate fi detectată în mod rezonabil”]

(2017/C 038/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial A. Rubio González, ulterior V. Ester Casas, abogados del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Arenas, A. Caeiros și B.-R. Killmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei C(2014) 2363 final a Comisiei din 14 aprilie 2014, prin care se constată că, într-un caz special, remiterea taxelor la import este justificată pentru un anumit quantum, însă nu este justificată pentru un alt quantum (REM 02/2013), în măsura în care în aceasta se concluzionează că remiterea taxelor la import în quantum de 14 417 193,41 euro nu este justificată.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia

(Cauza T-548/14) ⁽¹⁾

(„Uniunea vamală — Import de produse derivate din ton originare din Ecuador — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de nerecuperare a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Notă de informare adresată importatorilor, publicată în Jurnalul Oficial — Bună-credință — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92”)

(2017/C 038/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Arenas, A. Caeiros, B. R. Killmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea articolului 2 din Decizia C(2014) 3007 final a Comisiei din 15 mai 2014, prin care se constată că, într-un caz special, remiterea taxelor la import este justificată pentru un anumit quantum, însă nu este justificată pentru un alt quantum (REM 03/2013)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 2 din Decizia C(2014) 3007 final a Comisiei Europene din 15 mai 2014, prin care se constată că, într-un caz special, remiterea taxelor la import este justificată pentru un anumit quantum, însă nu este justificată pentru un alt quantum (REM 03/2013).
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Infineon Technologies/Comisia(Cauza T-758/14) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Cipuri de memorie pentru carduri inteligente — Decizie prin care se constată încălcarea articolului 101 TFUE — Schimburi de informații comerciale sensibile — Dreptul la apărare — Încălcarea prin obiect — Probă — Prescripție — Încălcare unică și continuă — Orientările din 2006 pentru calculul cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor”)

(2017/C 038/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Germania) (reprezentați: I. Brinker, U. Soltész și P. Linsmeier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher și P. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, în principal, anularea Deciziei C(2014) 6250 final a Comisiei din 3 septembrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (AT.39574 –cipuri de memorie pentru carduri inteligente), și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Infineon Technologies AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Philips și Philips France/Comisia(Cauza T-762/14) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Cipuri de memorie pentru carduri inteligente — Decizie prin care se constată încălcarea articolului 101 TFUE — Schimburi de informații comerciale sensibile — Încălcarea prin obiect — Principiul bunei administrări — Obligația de diligență — Probă — Comunicarea privind cooperarea din 2006 — Comunicarea privind tranzacția — Prescripție — Orientările din 2006 pentru calculul cuantumului amenzilor — Valoarea vânzărilor”)

(2017/C 038/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Țările de Jos), Philips France (Suresnes, Franța) (reprezentați: J. de Pree, S. Molin, A. ter Haar și T. M. Snoep, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher și P. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, în principal, anularea Deciziei C(2014) 6250 final a Comisiei din 3 septembrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (AT.39574 –cipuri de memorie pentru carduri inteligente), și, în subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Koninklijke Philips NV și Philips France suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Spania/Comisia

(Cauza T-808/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în zone izolate și mai puțin urbanizate din Castilla La Mancha — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Noțiunea de întreprindere — Activitate economică — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Denaturare a concurenței — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Obligație de diligență — Terme rezonabil — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Proporționalitate — Subsidiaritate — Dreptul la la informare”]

(2017/C 038/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial A. Rubio González, ulterior A. Gavela Llopis, abogados del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier, P. Němečková și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2014) 6846 final a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] acordat de autoritățile din Castilla La Mancha pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în zone izolate și mai puțin urbanizate din Castilla La Mancha, astfel cum a fost modificat prin Decizia C(2015) 7193 final din 20 octombrie 2015 de rectificare a unor erori cuprinse în Decizia C(2014) 6846 final.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Abertis Telecom Terrestre și Telecom Castilla-La Mancha/Comisia

(Cauzele conexate T-37/15 și T-38/15) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate din Castilla-La Mancha — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Noțiunea de întreprindere — Activitate economică — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Denaturare a concurenței — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Ajutoare noi”]

(2017/C 038/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Spania), Telecom Castilla-La Mancha, SA (Toledo, Spania) (reprezentanți: inițial J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena și M. Bolsa Ferruz, ulterior J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo și M. Bolsa Ferruz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier, P. Němečková și B. Stromsky, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: SES Astra (Betzdorf, Luxemburg) (reprezentanți: F. González Díaz, F. Salerno și V. Romero Algarra, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2014) 6846 final a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] acordat de autoritățile din Castilla-La Mancha pentru utilizarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate din Castilla-La Mancha, astfel cum a fost modificată prin decizia C(2015) 7193 final din 20 octombrie 2015, prin care au fost corectate anumite erori conținute în Decizia C(2014) 6846 final.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Abertis Telecom Terrestre, SA și Telecom Castilla-La Mancha, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de SES Astra.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Aldi/EUIPO – Miquel Alimentació Grup (Gourmet)

(Cauza T-212/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Gourmet — Mărcile naționale verbale și figurative anterioare GOURMET și Gourmet — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 038/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamalla, Spania) (reprezentanți: C. Duch Fonoll și R. Niebel, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 24 februarie 2015 (cauza R 0314/2014-4) privind o procedură de opoziție între Miquel Alimentació Grup și Aldi

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aldi GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Redpur/EUIPO – Redwell Manufaktur (Redpur)

(Cauza T-227/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Redpur — Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 038/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Redpur GmbH (Hayingen, Germania) (reprezentant: S. Schiller, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Redwell Manufaktur GmbH (Rotenturm an der Pinka, Austria) (reprezentant: C. Gassauer-Fleissner, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 februarie 2015 (cauza R 678/2014-1), privind o procedură de opoziție între Redpur și Redwell Manufaktur

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Redpur GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 236, 20.7.2015.

**Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Keil/EUIPO – NaturaFit Diätetische
Lebensmittelproduktion (BasenCitate)**

(Cauza T-330/15) ⁽¹⁾

**[„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală
BasenCitate — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c)
din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 038/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Rudolf Keil (Grevenbroich, Germania) (reprezentant: J. Sachs, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: S. Hanne, D. Walicka și A. Schiffko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH (Röttenbach, Germania) (reprezentant: N. Reber, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 aprilie 2015 (cauza R 1541/2014-1) privind o procedură de declarare a nulității între NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH și domnul Keil.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Rudolf Keil la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2016 – Todorova Androva/Consiliul și alții

(Cauza T-366/15 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2011 — Neînscrierea pe lista funcționarilor promovabili — Respingerea acțiunii în primă instanță — Articolul 45 din statut — Clauza 4 din Acordul-cadru încheiat CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Sarcina probei — Obligația de cercetare judecătorească de către instanța de fond — Excepția de nelegalitate — Regula concordanței între reclamație și acțiunea introdusă în fața instanței Uniunii”)

(2017/C 038/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Viara Todorova Androva (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: M. Bauer și M. Veiga, agenți), Comisia Europeană (reprezentați: inițial J. Currall, G. Gattinara și A.-C. Simon, ulterior G. Gattinara și A.-C. Simon, agenți) și Curtea de Conturi (reprezentant: N. Scafarto, agent)

Intervenient în susținerea Consiliului Uniunii Europene: Parlamentul European (reprezentați: D. Nessaf și M. Dean, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Puncție a Uniunii Europene (Camera a doua) din 29 aprilie 2015, Todorova Androva/Consiliul (F-78/12, EU:F:2015:37) și având ca obiect anularea hotărârii

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) O obligă pe doamna Viara Todorova Androva să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană.
- 3) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli.

(¹) JO C 337, 12.10.2015

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Aldi/EUIPO – Cantina Tollo (ALDIANO)

(Cauza T-391/15) (¹)

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALDIANO — Marca Uniunii Europene verbală anterioară ALDI — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2017/C 038/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Cantina Tollo SCA (Tollo, Italia) (reprezentanți: F. Celluprica și F. Fischetti, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 mai 2015 (cauza R 1612/2014-4) referitoare la o procedură de opoziție între Aldi și Cantina Tollo.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aldi GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Intesa Sanpaolo/EUIPO (START UP INITIATIVE)(Cauza T-529/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative START UP INITIATIVE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 038/43)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial P. Bullock, ulterior L. Rampini, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 29 iunie 2015 (cauza R 2777/2014-1), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ START UP INITIATIVE ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Intesa Sanpaolo SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2016 – Novartis/EUIPO (Reprezentarea unei curbe gri și reprezentarea unei curbe verzi)(Cauzele conexe T-678/15 și T-679/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a unor mărci ale Uniunii Europene figurative reprezentând o curbă gri și reprezentând o curbă verde — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Simplitatea semnului — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 038/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novartis AG (Bâle, Elveția) (reprezentant: M. Zintler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: H. Kunz și S. Hanne, agenți)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva Deciziilor Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 septembrie 2015 (cauzele R 78/2015-5 și R 89/2015-5) privind cereri de înregistrare a două semne figurative reprezentând o curbă gri și reprezentând o curbă verde ca mărci ale Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Deciziile Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 septembrie 2015 (cauzele R 78/2015-5 și R 89/2015-5).

- 2) Admite căile de atac formulate de Novartis AG în fața camerei de recurs menționate.
- 3) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Gallardo Blanco/EUIPO – Expasa Agricultura y Ganadería (Reprezentarea unei zăbale de cal în formă de „h”)

(Cauza T-716/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative a Uniunii Europene constituite din reprezentarea unei zăbale de cal în formă de «h» — Mărci figurative anterioare ale Uniunii Europene și spaniolă — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 038/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Spania) (reprezentant: A. Bosch Döffert, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 29 septembrie 2015 (cauza R 1502/2014-2), referitoare la o procedură de opoziție între Expasa Agricultura y Ganadería și domnul Juan Gallardo Blanco.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe domnul Juan Gallardo Blanco la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Ordonanța vicepreședintelui Tribunalului din 16 decembrie 2016 – Casanovas Bernad/Comisia

(Cauza T-826/16 R)

(„Măsuri provizorii — Funcție publică — Agenți contractuali — Rezilierea unui contract pe perioadă nedeterminată — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2017/C 038/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Luis Javier Casanovas Bernad (Santo Domingo, Republica Dominicană) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 et 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării Deciziei Comisiei din 27 septembrie 2016 de reziliere a contractului reclamantului

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Andreassons Åkeri și alții/Comisia

(Cauza T-746/16)

(2017/C 038/47)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamante: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Suedia), Luke Transport AB (Laholm, Suedia), Zimit Transportförmedling AB i konkurs (Veddige) (reprezentanți: A. Broch și C. M. von Quitzow)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei [Ares (2016) 4309876] a Comisiei din 10 august 2016 de închidere a cazului „EU-Pilot” nr. 7504/15/EMPL

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv: reclamantele au angajat, pe baza unor contracte de drept civil, lucrători independenți polonezi ale căror activități comerciale sunt înregistrate în Polonia, care au furnizat ulterior servicii reclamantelor. După prestarea serviciilor contractate, lucrătorii s-au întors în Polonia, țară în care au reședința potrivit dreptului securității sociale. Ulterior, în urma unui control special (control fiscal), Skatteverket (Administrația Fiscală) din Suedia a impus reclamantelor plata la asigurările sociale suedeze a contribuțiilor datorate de angajator pentru lucrătorii independenți polonezi și le-a aplicat acestora sancțiuni financiare speciale. Aceasta contravine Regulamentului (CEE) nr. 574/72 al Consiliului, care a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului.
2. Al doilea motiv: în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 574/72, care era aplicabil la data aderării Suediei la Uniunea Europeană, guvernul suedez a desemnat Försäkringskassan (Agenția de Asigurări Sociale) drept autoritatea suedeză competentă pentru aspectele privind dreptul securității sociale în ceea ce privește implementarea normelor din dreptul Uniunii relevante în speță. Cu toate acestea, potrivit dreptului național suedez, Skatteverket este cea care asigură colectarea contribuțiilor la asigurările sociale datorate de angajator.
3. Al treilea motiv: contribuțiile la asigurările sociale au fost încasate de două ori, aspect pe care regulamentele în discuție urmăresc în mod special să îl evite.
4. Al patrulea motiv: este necesar ca persoana fizică să fie înregistrată la Försäkringskassan astfel încât contribuțiile datorate de angajator în Suedia să poată fi colectate în ceea ce îi privește pe lucrătorii independenți polonezi. Skatteverket nu a verificat dacă situația se prezenta astfel. Faptul că, potrivit celor de mai sus, contribuțiile la asigurările sociale sunt colectate fără a fi atribuite unei persoane determinate, astfel cum este cazul în unele state membre, trebuie considerat contrar dreptului Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Irlanda/Comisia**(Cauza T-778/16)**

(2017/C 038/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Irlanda (reprezentanți: E. Creedon, K. Duggan și A. Joyce, agenți, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty și A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald și M. Collins, SC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2016) 5605 final a Comisiei din 30 august 2016, adresate Irlandei, în cazul privind ajutorul de stat SA.38373 (2014/C) pus în aplicare de Irlanda în favoarea Apple;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere săvârșite de Comisie prin înțelegerea greșită a dreptului irlandez și a situației de fapt pertinente
 - Comisia afirmă în mod greșit în decizie că prin cele două avize emise în 1991 și în 2007 de Irish Revenue Commissioners „s-a renunțat” la veniturile fiscale pe care altfel Irlanda ar fi avut dreptul să le colecteze de la sucursalele irlandeze ale Apple Sales International (ASI) și ale Apple Operations Europe (AOE). Avizele nu implicau în niciun caz o derogare de la dreptul irlandez. Normele fiscale normale aplicabile sucursalelor irlandeze ale societăților nerezidente sunt cuprinse în secțiunea 25 din Taxes Consolidation Act 1997. Avizele emise sunt o simplă aplicare a secțiunii 25, în temeiul căreia, potrivit principiului teritorialității, se impozitează numai beneficiile care pot fi atribuite sucursalei, iar nu beneficiile neirlanndeze ale societății. Decizia caracterizează astfel în mod eronat activitățile și responsabilitățile sucursalelor irlandeze ale ASI și AOE. Aceste sucursale exercită funcții de rutină, în timp ce toate deciziile importante în cadrul ASI și AOE sunt luate în SUA, iar beneficiile rezultate din aceste decizii nu puteau fi atribuite în mod întemeiat sucursalelor irlandeze ale ASI și AOE. Atribuirea de către Comisie a licențelor de proprietate intelectuală ale Apple sucursalelor irlandeze ale AOE și ASI nu este compatibilă cu dreptul irlandez și, mai mult, nu este compatibilă cu principiile pe care Comisia pretinde că le aplică, așa cum este și refuzul său declarat de a lua în considerare activitățile Apple Inc.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite săvârșite de Comisie în aprecierea ajutorului de stat
 - Afirmarea Comisiei potrivit căreia ASI și AOE ar fi beneficiat de un „avantaj” este incorectă. Avizele nu derogau de la dreptul fiscal „normal”, întrucât ASI și AOE nu au plătit taxe mai mici decât datorau în mod întemeiat potrivit secțiunii 25. Comisia susține de asemenea în mod eronat că avizele erau selective. Sistemul de referință al Comisiei nu ține seama, în mod greșit, de distincția dintre societățile rezidente și cele nerezidente. Comisia încearcă să rescrie normele irlandeze privind impozitarea societăților, astfel încât, în cadrul avizelor, Revenue Commissioners ar fi trebuit să aplice versiunea Comisiei cu privire la principiul concurenței depline. Acest principiu nu face parte din dreptul Uniunii Europene sau din dreptul irlandez relevant în ceea ce privește atribuirea beneficiilor unei sucursale, iar susținerea Comisiei este incompatibilă cu suveranitatea statelor membre în domeniul impozitării directe.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea necoerentă și vădit eronată de Comisie a principiului concurenței depline
 - Chiar dacă principiul concurenței depline ar fi relevant din punct de vedere juridic (ceea ce Irlanda nu acceptă), Comisia nu l-a aplicat în mod coerent și nu a analizat situația globală a grupului Apple.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul eronat al motivării subsidiare a Comisiei
 - Comisia a respins în mod eronat rapoartele de expertiză prezentate de Irlanda care demonstau că, chiar dacă s-ar aplica principiul concurenței depline (ceea ce Irlanda nu acceptă), tratamentul fiscal al ASI și al AOE ar fi compatibil cu acest principiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe caracterul eronat al motivării alternative a Comisiei
 - Comisia greșește atunci când susține că principiul concurenței depline este inerent dreptului irlandez, că secțiunea 25 nu a fost aplicată în mod coerent sau că secțiunea 25 ar conferi o putere discreționară inadmisibilă. Secțiunea 25 nu conferă o asemenea putere discreționară în favoarea Revenue Commissioners.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a normelor fundamentale de procedură
 - Comisia nu a explicat niciodată în mod clar în cursul anchetei teoria sa privind ajutoarele de stat, iar decizia conține constatări de fapt cu privire la care Irlanda nu a avut niciodată ocazia să formuleze observații. Comisia a încălcat obligația de bună administrare întrucât nu a acționat în mod imparțial și în conformitate cu obligația sa de diligență.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de Comisie a principiilor securității juridice și încrederii legitime
 - Comisia a încălcat principiile securității juridice și încrederii legitime, întrucât a invocat pretinse norme de drept al Uniunii Europene care nu au fost definite niciodată anterior. Aceste norme sunt noi, iar domeniul lor de aplicare și efectul lor sunt total incerte. Comisia invocă documente ale OCDE din 2010, însă (chiar dacă ar fi obligatorii) acestea nu ar fi putut fi anticipate în 1991 sau în 2007.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe lipsa de competență a Comisiei pentru a adopta decizia și pe încălcarea articolelor 4 și 5 TUE și a principiului autonomiei fiscale a statelor membre
 - Comisia nu este competentă, potrivit normelor privind ajutoarele de stat, să substituie în mod unilateral concepția sa cu privire la domeniul de aplicare și la întinderea geografică a competenței fiscale a statelor membre concepției statelor membre înseși. Scopul normelor privind ajutoarele de stat este să facă față intervențiilor de stat care conferă un avantaj selectiv. Normele privind ajutoarele de stat, prin natura lor, nu pot remedia neconcordanțe între sistemele fiscale la nivel global.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea vădită de Comisie a articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Comisia a încălcat în mod vădit obligația sa de a oferi o motivare clară și neechivocă în decizia sa, bazându-se în mod simultan pe scenarii factuale evident divergente, contrazicându-se cu privire la originea normei pe care se presupune că a încălcat-o Irlanda și sugerând că Irlanda a acordat un ajutor în legătură cu beneficii a căror impozitare nu intră în competența sa.

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – QC/Consiliul European

(Cauza T-834/16)

(2017/C 038/49)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamanta: QC (Insula Lesbos, Grecia) (reprezentant: Charilaos Ladis, avocat)

Pârât: Consiliul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea „Declarației UE-Turcia” din 18 martie 2016, publicată în aceeași zi în comunicatul de presă 144/16;

- declararea nulității tuturor efectelor sale;
- pronunțarea potrivit procedurii accelerate;
- dispunerea suspendării imediate a executării acordului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că acest acord încalcă norme fundamentale materiale și de procedură și este afectat de abuz de putere.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe rapoarte pertinente și fondate ale Amnesty International, care atestă încălcările menționate mai sus, precum și criza umanitară ce rezultă din acord.
 - Aplicare acordului, pe care reclamanta o consideră o veritabilă convenție internațională, a determinat aplicarea nesistematică a regimului privind azilul și încălcarea directă a Convenției de la Geneva.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe nota informativă a deputaților europeni din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene.
 - Acordul constituie o „încălcare gravă și continuă” a valorilor Uniunii.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.
 - Cererea introductivă abordează în continuare argumentul dovedit la nivel internațional potrivit căruia Turcia nu este o „țară sigură”, ținând seama de recurgerea la tortură și de multiplele condamnări pentru încălcarea drepturilor omului.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe TFUE.
 - În cadrul acțiunii se invocă faptul că declarația, desemnată în mod abuziv ca atare, conține o încălcare vădită a părții a cincea din titlul V din TFUE, privind acordurile internaționale.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 - Acordul încalcă și dreptul internațional al drepturilor omului, inclusiv dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în ceea ce privește demnitatea umană sau „returnările colective”. Mai precis, cererea introductivă subliniază încălcarea inconștientă sau neaplicarea deliberată a directivelor menționate expres, care impun un răspuns adecvat al Uniunii la „afluxul masiv” de persoane la frontierele sale, în special atunci când sunt vulnerabile, precum și a directivelor care reglementează procedura în materie de protecție internațională și de drept de azil.
7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe documente ale unor organizații profesionale și ale altor organisme fiabile.
 - Cererea introductivă indică pe de altă parte că, prin acest acord, Uniunea Europeană a provocat în Grecia, precum în Turcia, o enormă concentrare de persoane care supraviețuiesc în condiții mizere și în absența oricăror drepturi, dacă au fost victimele unor rele tratamente din partea forțelor de ordine.
 - În sfârșit, acțiunea se întemeiază pe constatarea că, în fața unei astfel de realități umane și sociale catastrofale, Uniunea Europeană și-a încălcat în mod vădit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii și internațional.

Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Suedia/Comisia

(Cauza T-837/16)

(2017/C 038/50)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Regatul Suediei (reprezentant: A. Falk, F. Bergius, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei de punere în aplicare C(2016) 5644 din 7 septembrie 2016 de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb, adoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (decizia atacată);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a competenței sale de executare potrivit articolului 291 alineatul (2) TFUE și a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006
 - Comisia și-a depășit competența de executare, încălcând articolul 55 și articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 și acordând autorizația fără să fie îndeplinite condițiile stabilite de regulament în acest sens și în contradicție cu obiectivul regulamentului.
 - Comisia a încălcat articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006, acordând autorizația fără să efectueze o analiză proprie a condițiilor de acordare a autorizației impuse la acest articol și fără să verifice în mod suficient dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute la acest articol pentru acordarea autorizației.
 - Comisia a încălcat de asemenea articolul 55 din Regulamentul nr. 1907/2006 acordând autorizația în contradicție cu obiectivul sistemului de autorizare, printre altele, acela de a asigura buna funcționare a pieței interne și de a înlocui substanțele care provoacă o îngrijorare deosebită cu substanțe sau tehnologii alternative adecvate, în cazul în care acestea sunt fezabile din punct de vedere economic și tehnic.
2. Al doilea motiv întemeiat pe aprecierea vădit eronată făcută de Comisie și pe greșita aplicare a legii
 - Se invocă în legătură cu acest motiv aceleași fapte precum cele care au fost invocate în cadrul primului motiv. Nerespectarea de către Comisie a articolului 55 și a articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum s-a descris mai sus, implică de asemenea faptul că, în decizia atacată, Comisia a efectuat o apreciere vădit eronată și o greșită aplicare a legii.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerespectarea de către Comisie a principiului precauției și a obligației de motivare
 - Comisia nu a respectat principiul precauției, acordând autorizația fără să efectueze o analiză proprie a condițiilor impuse la articolul 60 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 și fără să verifice în mod corespunzător dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute la acest articol pentru acordarea autorizației.
 - În orice caz, Comisia și-a încălcat obligația de motivare care decurge din articolul 296 TFUE, articolul 130 din Regulamentul nr. 1907/2006 și din principiul unei bune administrări, deoarece din decizia atacată nu se poate deduce în ce modalitate a analizat Comisia împrejurarea dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 60 alineatul (4) pentru acordarea autorizației.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – BP/FRA

(Cauza T-838/16)

(2017/C 038/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: BP (Viena, Austria) (reprezentant: E. Lazar, avocat)

Pârâtă: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la repararea prejudiciilor materiale și morale suferite de reclamant ca urmare a utilizării necorespunzătoare și a divulgării datelor sale cu caracter personal și a mai multor alte nereguli intervenite în cursul procedurilor desfășurate de pârâtă pentru examinarea cererilor reclamantului de acces la documente în conformitate cu Regulamentul nr. 1049/2001 și a cererilor sale de acces la informații în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul nr. 45/2001;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciilor materiale și morale suferite de reclamant ca urmare a încălcării mai multor norme care conferă drepturi individuale;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciilor materiale și morale suferite de reclamant ca urmare a acțiunilor nelegale ale pârâtei pe parcursul executării hotărârii din cauza T-658/13P;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral produs reclamantului;
- obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri materiale;
- obligarea pârâtei la rambursarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant pentru asistența juridică în etapa precontencioasă;
- obligarea pârâtei la plata de dobânzi de întârziere aplicate la sumele eventual acordate;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv în situația în care acțiunea va fi respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe pretinsa încălcare a normelor care conferă drepturi particularilor, inclusiv, printre altele, pe o încălcare a normelor de protecție a datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 4 alineatul (4) din același regulament și cu normele de punere în aplicare a Regulamentului nr. 1049/2001, pe pretinsa încălcare a articolului 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), pe pretinsa încălcare a normelor de protecție a datelor cu caracter personal prevăzute în diferite articole din Regulamentul nr. 45/2001 și în normele de punere în aplicare a Regulamentului nr. 45/2001, și pe pretinsa încălcare a obligației de diligență.
2. Al doilea motiv întemeiat pe pretinsa încălcare a obligației de confidențialitate care a avut ca urmare o divulgare a datelor cu caracter personal ale reclamantului către terțe persoane și către presă, pe pretinsul abuz de putere și pe pretinsa lipsă manifestă și gravă de diligență și prudență cu ocazia derulării operațiunilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal ale reclamantului.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – Repower/EUIPO – repowermap (REPOWER)

(Cauza T-842/16)

(2017/C 038/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Repower AG (Brusio, Elveția) (reprezentanți: R. Kunz-Hallstein și H. Kunz-Hallstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: repowermap.org (Berna, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „REPOWER” – înregistrarea care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 020 351

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2016 în cauza R 2311/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – dm-drogerie markt/EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Cauza T-843/16)

(2017/C 038/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Germania) (reprezențanți: T. Strack și O. Bludovsky, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nürnberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Foto Paradies” – marca Uniunii Europene nr. 10 707 933

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 septembrie 2016 în cauza R 1194/2005-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2016 – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO (Klosterstoff)**(Cauza T-844/16)**

(2017/C 038/54)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Germania) (reprezentanți: W. Göpfert, Rechtsanwalt și S. Hofmann, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Klosterstoff” – cererea de înregistrare nr. 13 945 944

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 octombrie 2016 în cauza R 2064/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2016 – Deichmann/EUIPO – Vans (V)**(Cauza T-848/16)**

(2017/C 038/55)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Deichmann SE (Essen, Germania) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vans, Inc. (Cypress, California, Statele Unite ale Americii)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea „V”) – înregistrarea nr. 10 345 403

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 septembrie 2016 în cauza R 2129/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea normei 19 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) și alineatul (3) precum și a normei 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea principiilor securității juridice, buneii administrări, egalității de tratament și neretroactivității.

Ațiune introdusă la 4 decembrie 2016 – PGNiG Supply & Trading/Comisia**(Cauza T-849/16)**

(2017/C 038/56)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Germania) (reprezentant: M. Jeżewski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 28 octombrie 2016 privind modificarea condițiilor pentru derogarea acordată în cazul gazoductului OPAL de la anumite cerințe prevăzute de dreptul Uniunii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă 14 motive.

1. Primul motiv: încălcarea drepturilor fundamentale și aprecierea insuficientă a actului prin care s-a declanșat procedura de modificare a derogării de la anumite cerințe prevăzute de dreptul Uniunii, acordate în privința OPAL, în anul 2009, pe baza deciziei autorității germane de reglementare în domeniul energiei (Bundesnetzagentur).
2. Al doilea motiv: necompetența de a adopta o decizie de modificare a derogării de la anumite cerințe prevăzute de dreptul Uniunii acordate în privința OPAL.
3. Al treilea motiv: interpretarea eronată a condițiilor în care se pot acorda derogări cu privire la infrastructuri de gaze naturale în temeiul articolului 36 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 punctul 17 din Directiva 2009/73/CE.
 - Potrivit articolului 36 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE, pot beneficia de derogare numai interconexiunile, instalațiile GNL (gaze naturale lichefiate) sau instalațiile de înmagazinare. În orice caz, o „interconexiune” se referă la conducta de transport care traversează sau trece peste o frontieră dintre statele membre și care servește conectării sistemelor de transport ale acestor state membre.
 - OPAL nu este o conductă de interconexiune, întrucât gazoductul Gazelle, la care este conectată și care traversează teritoriul Cehiei este o conductă de tranzit prin care gazele naturale sunt transportate din OPAL înapoi în Germania.

4. Al patrulea motiv: interpretarea eronată a condițiilor în care infrastructurile de gaze naturale pot face obiectul unei derogări în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 2 punctul 33 din Directiva 2009/73/CE.
 - Condiția pentru ca autoritatea de reglementare să poată acorda o derogare în cazul noilor infrastructuri mari de gaze naturale este ca riscul pe care îl implică investiția să fie atât de mare încât, în lipsa unei autorizații de derogare, nu s-ar realiza investiția.
 - Investiția care are ca obiect construcția OPAL a fost realizată integral și finalizată la 13 iulie 2011, astfel încât nu se mai poate ridica problema existenței unor asemenea riscuri în continuare.
5. Al cincilea motiv: interpretarea eronată a condițiilor potrivit cărora infrastructurile de gaze naturale pot beneficia de derogări în temeiul articolului 36 alineatul (1) literele (a) și (e) din Directiva 2009/73/CE și supoziția rezultată din aceasta, potrivit căreia modificarea derogării acordate de autoritatea de reglementare în favoarea OPAL nu ar produce efecte negative asupra pieței gazelor naturale.
6. Al șaselea motiv: interpretarea eronată a condițiilor în care infrastructurile de gaze naturale pot beneficia de derogare în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/73/CE și supoziția rezultată astfel, potrivit căreia modificarea derogării acordate de autoritatea de reglementare în privința OPAL îmbunătățește securitatea aprovizionării pe piața internă.
7. Al șaptelea motiv: neluarea în considerare a faptului că la emiterea unei decizii privind acordarea unei derogări în temeiul articolului 36 din Directiva 2009/73/CE, Bundesnetzagentur trebuie să țină seama de cerințele prevăzute la articolul 102 TFUE.
8. Al optulea motiv: încălcarea principiilor securității juridice și a încrederii legitime.
9. Al nouălea motiv: încălcarea principiului proporționalității.
10. Al zecelea motiv: tratamentul preferențial al infrastructurii care face obiectul derogării, al cărei statut nu este conform cu dreptul Uniunii.
11. Al unsprezecelea și al doisprezecelea motiv: încălcarea articolului 274 și respectiv a articolului 254 din Acordul de asociere încheiat de Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia pe de o parte și Ucraina pe de altă parte.
12. Al treisprezecelea motiv: încălcarea articolului 7 TFUE prin emiterea unei decizii contrare altor politici ale Uniunii Europene.
13. Al paisprezecelea motiv: inaplicabilitatea, în conformitate cu articolul 277 TFUE, a articolului 2 punctul 33 coroborat cu articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE, întrucât astfel s-ar introduce, în mod arbitrar, o diferențiere discriminatorie între infrastructurile care pot beneficia de derogarea acordată de autoritatea de reglementare și restul infrastructurilor în cazul cărora nu se poate ridica problema acordării unei asemenea derogări.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2016 – QE/Eurojust

(Cauza T-850/16)

(2017/C 038/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QE (Gouvy, Belgia) (reprezentați: T. Bontinck și S. Cherif, avocați)

Pârâtă: Eurojust

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- dispunerea, cu titlu preparatoriu, a depunerii proceselor-verbale ale reuniunii din 17 martie 2016;
- anularea deciziilor contestate din 22 aprilie 2016 și din 18 mai 2016;
- obligarea Eurojust la despăgubiri pentru prejudiciul suferit de QE evaluat, sub rezerva sporirii sau a diminuării în cursul procedurii, la 20 000 de euro (douăzeci de mii de euro), majorate cu dobânzi de la data introducerii reclamației din 8 iulie 2016, calculate pe baza ratei fixate de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabile în perioada relevantă, majorată cu două puncte procentuale;
- obligarea Eurojust la plata ansamblului cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa temeiului juridic, pe încălcarea dreptului de a fi ascultat precum și pe încălcarea principiului proporționalității care ar vicia decizia din 22 aprilie 2016.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Anexa IX la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pe o eroare vădită de apreciere, pe încălcarea principiului proporționalității și a obligației de sollicitudine care ar vicia decizia din 18 mai 2016.
3. Al treilea motiv întemeiat pe abuzul de putere și pe conflictul de interese care ar vicia cele două decizii atacate.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Barata/Parlamentul

(Cauza T-854/16)

(2017/C 038/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Joao Miguel Barata (Evere, Belgia) (reprezentanți: G. Pandey și D. Rovetta, avocați, și J. Grayston, solicitor)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu titlu preliminar, dacă este cazul, declararea faptului că articolul 90 din Statutul funcționarilor este nevalid și inaplicabil în prezenta procedură conform articolului 277 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- anularea deciziei atacate în mod colectiv, și anume decizia Direcției pentru dezvoltarea resurselor umane din 29 ianuarie 2016 de a nu include numele reclamantului pe lista candidaților selectați și decizia din 25 august 2016 de respingere a căii de atac întemeiate pe articolul 90 din Statutul funcționarilor;
- anularea anunțului de concurs intern 2015/023 distribuit personalului la 18 septembrie 2015;
- anularea în întregime a listei provizorii a funcționarilor selectați pentru a participa la programul de formare menționat mai sus;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive privind încălcarea Statutului funcționarilor, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, precum și încălcarea tratatelor Uniunii Europene și a principiilor generale ale dreptului Uniunii Europene.

1. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe nelegalitatea și inaplicabilitatea, în temeiul articolului 277 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a articolului 90 din Statutul funcționarilor.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea obligației privind buna administrare.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe existența unei discriminări.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea așteptărilor legitime ale reclamantului și pe încălcarea principiului egalității.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Erdinger Weißbräu Werner Brombach/EUIPO (Forma unui pahar mare)

(Cauza T-857/16)

(2017/C 038/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Germania) (reprezentant: A. Hayn, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională a mărcii tridimensionale (Forma unui pahar mare) care desemnează Uniunea Europeană – cererea de înregistrare nr. 1 242 704

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 20 septembrie 2016 în cauza R 659/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în calea de atac;
- organizarea ședinței de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – Damm/EUIPO – Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Cauza T-859/16)

(2017/C 038/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sociedad Anónima Damm (Barcelona, Spania) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „EISKELLER” – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 12 204 426

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2016 în cauza R 2428/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) alineatul (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 6 decembrie 2016 – Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Cauza T-860/16)

(2017/C 038/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wirecard AG (Aschheim, Germania) (reprezentant: A. Bayer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „mycard2go” – cererea de înregistrare nr. 14 303 465

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2016 în cauza R 281/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei în fața pârâtului pentru a se continua procedura de înregistrare privind marca Uniunii Europene nr. 014303465;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 7 decembrie 2016 – C & J Clark International/Comisia**(Cauza T-861/16)**

(2017/C 038/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: C & J Clark International Ltd (Somerset, Regatul Unit) (reprezențanți: A. Willems și S. De Knop, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii admisibile;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO L 245, p. 16);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, acționând fără un temei juridic valabil, Comisia a încălcat principiul atribuirii prevăzut la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, omițând să adopte măsurile necesare în vederea executării Hotărârii Curții din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, Comisia a încălcat articolul 266 TFUE;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping pentru importurile de încălțăminte „care au avut loc în perioada de aplicare [a regulamentelor invalidate]”, Comisia a încălcat articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază ⁽¹⁾, precum și principiul securității juridice (neretroactivitatea);
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Comisia a încălcat articolul 21 din regulamentul de bază, precum și pe faptul că ar fi fost în orice caz vădit eronat să se constate că instituirea taxei antidumping era în interesul Uniunii;

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea unui act care depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivul, Comisia a încălcat articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

(¹) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, JO L 176, p. 21.

Ațiune introdusă la 7 decembrie 2016 – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Cauza T-862/16)

(2017/C 038/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: fritz-kulturgüter GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: G. Schindler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sumol + Compal Marcas, SA (Oeiras Carnaxide, Portugalia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „fritz-wasser” – cererea de înregistrare nr. 12 314 753

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 octombrie 2016 în cauza R 1510/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii;
- admiterea cererii de înregistrare nr. 12 314 753;
- obligarea părții care a formulat opoziția la plata cheltuielilor aferente procedurii căii de atac și obligarea pârâtei la plata celorlalte cheltuieli de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-863/16)

(2017/C 038/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentați: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei chestorilor Parlamentului European din data de 4 octombrie 2016 în măsura în care aceasta nu menține decât decizia de recuperare a sumei de 320 026,23 de euro de la domnul Jean-Marie Le Pen;
- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din data de 29 ianuarie 2016;
- anularea notei de debit nr. 2016-195 din 4 februarie 2016;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European să plătească domnului Jean-Marie Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor recuperabile, suma de 50 000,00 de euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe vicii care afectează legalitatea externă a actelor atacate. Acest motiv se împarte în trei aspecte.
 - Primul aspect, potrivit căruia competența în materia deciziilor financiare care privesc partidele politice și, prin urmare, deputații, ar aparține Biroului Parlamentului European, iar nu Secretarului General și nici chestorilor.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului European nu ar putea modifica natura și întinderea competenței sale. Or, Secretarul General nu ar demonstra existența niciunei delegări acordate în mod legal de președintele Biroului Parlamentului care să îi confere competența de a adopta și de a notifica decizia din 29 ianuarie 2016 în ceea ce privește soluționarea problemelor financiare referitoare la un deputat. Nici chestorii nu ar putea fi competenți să adopte decizia din 4 octombrie 2016, în condițiile în care ei sunt sesizați cu o „decizie” luată de o autoritate administrativă ea însăși necompetentă, și anume Secretarul General al Parlamentului European.
 - Al treilea aspect, întemeiat pe lipsa motivării deciziei chestorilor Parlamentului European.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe vicii care afectează legalitatea internă a actelor atacate. Acest motiv se împarte în opt aspecte.
 - Primul aspect, potrivit căruia decizia chestorilor nu vizează stabilirea caracterului pretins nedatorat al sumelor plătite. Ar rezulta de aici că această decizie este parțială, în măsura în care ea nu ar viza decât recuperarea. În acest stadiu, nu ar mai subzista decizia privind constatarea realității faptului că sumele plătite reclamantului erau nedatorate, iar actul Secretarului General ar fi prin urmare retras, la fel ca decizia care prevede recuperarea sumelor în litigiu.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de o eroare vădită de apreciere.
 - Al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
 - Al patrulea aspect, întemeiat pe sarcina probei, în măsura nu ar fi în sarcina reclamantului să dovedească faptul că asistentul în cauză lucra în mod efectiv pentru el și că lucrările pe care le realiza erau necesare și erau legate în mod direct de exercitarea mandatului parlamentar al reclamantului.
 - Al cincilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar aduce atingere drepturilor politice ale asistenților locali.
 - Al șaselea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de putere și de procedură.

- Al șaptelea aspect, potrivit căruia actele atacate ar avea un caracter discriminatoriu. În plus, deciziile atacate ar urmări doar să afecteze activitatea politică a reclamantului.
- Al optulea aspect, întemeiat pe atingerea adusă independenței reclamantului în calitate de deputat european.

Acțiune introdusă la 7 decembrie 2016 – Wenger/EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR)

(Cauza T-869/16)

(2017/C 038/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Wenger SA (Delémont, Elveția) (reprezentanți: K. Ikas și A. Sulovsky, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Swissgear Sàrl (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „SWISSGEAR” – marca Uniunii Europene nr. 7 197 783

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20/09/2016 în cauza R 2098/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2016 – Groupe Canal+/Comisia

(Cauza T-873/16)

(2017/C 038/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Franța) (reprezentanți: P. Wilhelm, P. Gassenbach și O. de Juvigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal:
 - declararea ca nulă și neavenită a Deciziei nr. AT.40023 din 26 iulie 2016 (articolul 264 TFUE);
- cu titlu subsidiar:
 - anularea Deciziei nr. AT.40023 din 26 iulie 2016 contestate, în ceea ce privește piața franceză și contractele existente sau viitoare ale GROUPE CANAL+;
 - pronunțarea oricărei ordonanțe pe care Tribunalul o va considera adecvată;
 - punerea în sarcina Comisiei a tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de societatea GROUPE CANAL+.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a Comisiei atunci când a considerat contractul dintre GROUPE CANAL+ și Pictures International Limited (denumită în continuare „Paramount”) ca fiind contrar, prin obiect, articolului 101 alineatul (1) TFUE și atunci când a considerat că angajamentele propuse de Paramount nu afectează diversitatea culturală și, mai general, finanțarea și exploatarea filmelor în SEE. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - primul aspect, întemeiat pe compatibilitatea clauzelor interzise cu dreptul înțelegerilor. În primul rând, decizia atacată nu ar fi fost adoptată decât prin luarea în considerare a unei concepții extensive și eronate în drept a noțiunii de obiect anticoncurențial, care a condus Comisia Europeană să se abțină să analizeze sau cel puțin să demonstreze efectele clauzelor de teritorialitate. În al doilea rând, aprecierea caracterului pretins anticoncurențial al clauzelor de teritorialitate ar rezulta numai dintr-o interpretare eronată a funcționării pieței de televiziune contra cost. În al treilea rând, clauzele de exclusivitate teritorială pe care Comisia le consideră anticoncurențiale ar fi, dimpotrivă, necesare unei concurențe eficiente pe bază de merit pe piața de televiziune contra cost;
 - al doilea aspect, întemeiat pe atingerea adusă diversității culturale, finanțării și exploatării filmelor ca urmare a deciziei atacate. În primul rând, decizia atacată ar avea ca efect să limiteze finanțarea ofertei audiovizuale în exprimare originală franceză, falsificând concurența pe piața de televiziune contra cost. În al doilea rând, prin restrângerea finanțării ofertei audiovizuale, decizia atacată ar avea ca efect restrângerea calității și diversității ofertei propuse consumatorului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe depășirea vădită de către Comisie a limitelor puterii sale de apreciere atunci când a acceptat angajamente de natură să răspundă preocupărilor referitoare la concurență pe care le exprimase în evaluarea sa preliminară. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - primul aspect, potrivit căruia decizia atacată s-ar aplica unor angajamente care vizează toate contractele sale încheiate cu difuzorii de televiziune din SEE, deși evaluarea preliminară nu viza decât contractele referitoare la drepturile exclusive din Regatul Unit și Irlanda;
 - al doilea aspect, potrivit căruia modul de redactare a angajamentelor ar conduce la excluderea aplicării lor în Regatul Unit odată ce acesta va fi părăsit Uniunea Europeană, deși acestea ar continua să se aplice pe celelalte piețe care nu sunt vizate de comunicarea privind obiecțiunile și nu au fost analizate de Comisie.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea vădită de către Comisie a principiului proporționalității. Acest motiv cuprinde trei aspecte:
 - în primul rând, angajamentele pe care decizia atacată le-a făcut obligatorii ar fi în neconcordanță cu preocupările privind concurența invocate în prealabil de către Comisie;
 - în al doilea rând, angajamentele pe care decizia atacată le-a făcut obligatorii ar aduce atingere intereselor terților, ceea ce încalcă proporționalitatea acestor măsuri și justifică anularea lor;

- în al treilea rând, Tribunalul ar trebui să recunoască necesitatea ca Comisia să vegheze la proporționalitatea angajamentelor față de terții interesați.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere săvârșit de Comisie, întrucât angajamentele pe care le-a făcut obligatorii interferează în procesul legislativ în curs în fața Parlamentului European, care a emis rezerve și preocupări cu privire la anularea teritorialității licențelor în sectorul audiovizual și la impactul acesteia asupra finanțării cinematografiei, concentrarea sectorului și diversitatea culturală. Comisia nu ar fi ținut seama nicidecum de acest aspect, prejudecând pe cale de negociere cu o singură întreprindere neeuropeană, și anume Paramount, rezultatul unor dezbateri legislative importante. Acest motiv cuprinde două aspecte:
- primul aspect, potrivit căruia decizia atacată atinge un scop care ar ține de competențele și obiectivele legiuitorului, iar nu ale Comisiei, care s-a substituit astfel legiuitorului european;
- al doilea aspect, potrivit căruia o serie de indicii prezentate de GROUPE CANAL+ ar fi de natură să constituie un început de probă suficient pentru a da naștere unei îndoieli serioase cu privire la responsabilitatea Comisiei în decizia atacată.

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2016 – Karelia/EUIPO (KARELIA)

(Cauza T-878/16)

(2017/C 038/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ino Karelia (Kalamata, Grecia) (reprezentant: M. Karpathakis, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „KARELIA” – cererea de înregistrare nr. 964 502

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 19 septembrie 2016 în cauza R 1562/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (c) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2016 – Republica Polonă/Comisia

(Cauza T-883/16)

(2017/C 038/68)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 28 octombrie 2016 privind modificarea condițiilor de exceptare a gazoductului Opal de la obligația de aplicare a principiului de acces al terților (TPA) și de reglementare a tarifelor stabilite în temeiul Directivei 2003/55/CE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 36 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/73/CE coroborat cu articolul 194 alineatul (1) litera (b) TFUE, precum și a principiului solidarității, ca urmare a acordării prin lege a unei noi derogări în favoarea gazoductului Opal, deși această derogare aduce atingere siguranței alimentării cu gaz.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa competenței Comisiei și pe încălcarea articolului 36 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 punctul 17 din Directiva 2009/73/CE, ca urmare a acordării unei noi derogări în favoarea gazoductului Opal, deși acest gazoduct nu constituie o „interconexiune”.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 36 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/73/CE, ca urmare acordării prin lege a unei noi derogări în favoarea gazoductului Opal, în pofida lipsei unui risc de nerealizare a investiției în cazul neacordării acestei derogări.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 36 alineatul (1) literele (a) și (e) din Directiva 2009/73/CE, ca urmare acordării prin lege a unei noi derogări în favoarea gazoductului Opal, în pofida impactului negativ al unei asemenea derogări asupra concurenței.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor acorduri internaționale care leagă Uniunea Europeană, și anume Tratatul privind Carta energiei, Tratatul de instituire a Comunității Energiei, precum și Acordul de asociere cu Ucraina.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Multiconnect/Comisia

(Cauza T-884/16)

(2017/C 038/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Multiconnect GmbH (München, Germania) (reprezențanți: J.-M. Schultze, S. Pautke și C. Ehlenz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea actelor Comisiei la originea cărora se află unitatea care se ocupă de controlul fuziunilor în cadrul Direcției Generale Concurență, în cadrul punerii în aplicare a celei de a treia condiții („măsură corectivă non-MNO”) din cadrul deciziei M.7018, în special anularea poziției exprimate în e-mailurile din 24 octombrie 2016 și din 29 octombrie 2016 care, prin excluderea operatorilor din rețeaua mobilă virtuală („MVNO”, mobile virtual network operators) precum reclamanta, limitează măsura corectivă non-MNO la simplii prestatori de servicii;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei C(2014) 4443 final în cauza M.7018;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor sau a unei norme de drept care trebuie aplicată la punerea în aplicare a acestora

Reclamanta susține că pârâta săvârșește o eroare de drept în cadrul interpretării și al aplicării Deciziei C(2014) 4443 final în cazul M.7018, precum și a angajamentelor aferente, în condițiile în care limitează în speță la terții care urmează modelul de întreprindere al unui prestator de servicii așa-numita „măsură corectivă non-MNO”, prin care Telefónica s-a angajat să acorde terților accesul la serviciile 4G pe piața cu ridicata a telefoniei mobile, și nu determină Telefónica să acorde terților, potrivit „măsurii corective non-MNO”, accesul la serviciile 4G în cadrul unui model de întreprindere MVNO.

2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar: încălcarea dispozițiilor tratatelor sau a unei norme de drept care trebuie să fie aplicată la punerea în aplicare a acestora, precum și o eroare vădită de apreciere și lipsa de motivare, în condițiile în care Decizia C(2014) 4443 face să se presupună în mod greșit că angajamentele asumate de Telefónica ar putea să rezolve orice problemă de concurență.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Mass Response Service/Comisia

(Cauza T-885/16)

(2017/C 038/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mass Response Service GmbH (Viena, Austria) (reprezentanți: J.-M. Schultze, S. Pautke și C. Ehlenz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea actelor Comisiei, a cărei unitate de control al concentrărilor din cadrul Direcției Generale Concurență se află la originea Deciziei M.7018, în cadrul punerii în aplicare a celei de a treia condiții („non-MNO-Remedy”), în special poziția sa exprimată în e-mailurile din 24 octombrie 2016 și din 29 octombrie 2016 care, excluzând operatorii de rețea mobilă virtuală (ORMV, mobile virtual network operators), precum reclamanta, limitează non-MNO-Remedy la simplii prestatori de servicii;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei C(2014) 4443 final în cauza M. 7018;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-884/16, Multiconnect/Comisia.

Ordonanța Tribunalului din 26 octombrie 2016 – Polonia/Comisia

(Cauza T-167/16) ⁽¹⁾

(2017/C 038/71)

Limba de procedură: polona

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 5 decembrie 2016 – McGillivray/Comisia**(Cauza T-535/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 038/72)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului funcției publice a Uniunii Europene sub numărul F-12/15 și transferată Tribunalului Uniunii Europene la 1.9.2016).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO